

Marie og drengene

Elleveårige Marie inviterer nabodrengene, Michael og Mallory, hjem for at vise dem sit nye nattøj. De leger bindeleg, og Marie er meget villig deltager.

Kapitel 1: En uskyldig løgn

"Mor, jeg vil hellere lege med Tina i dag."

Det var sådan det begyndte; og hvordan kunne jeg ane at den lille lyvehistorie skulle få så stor betydning for de efterfølgende timer, uger og måneder, ja, egentlig for hele mit liv? Det kunne jeg naturligvis ikke. Jeg var kun elleve år dengang, og det var min anden rigtige løgn. Hvis jeg i stedet havde taget med mor og far på besøg hos faster Gerda sådan som vi plejede om søndagen, så var der ikke sket mere, ikke på det tidspunkt i hvert fald, og historien om mit liv ville lyde: Marie var en god pige. Slut.

Nu gik det anderledes.

Søndag hos faster Gerda var en tilbagevendende begivenhed som ikke var specielt interessant, og mine forældre forstod godt jeg syntes de mange timer, hvor de voksne snakkede, og jeg legede alene i haven, var en smule kedelige. Men denne særlige dag havde jeg andre planer - en lille nysgerrig og uartig piges

hemmelige planer. Jeg følte et sug i maven ved tanken om det som jeg var ved at sætte i værk. Dengang havde jeg ikke så mange ord til at forklare tingene med, men nu da jeg er voksen, har jeg fundet, det var på tide at fortælle hele historien.

"Jeg går op og læser indtil Tina kommer," husker jeg at jeg fortsatte min lille løgn.

"Mor og far tager af sted om lidt," svarede far, "I skal blive her i nærheden, I må ikke gå for langt væk."

"Det skal vi nok," råbte jeg mens jeg løb op ad trappen til mit værelse. Og jeg mente det. Jeg havde ikke til sinds at gå nogen steder, ikke engang ud af huset, det var her i huset det skulle foregå.

Lidt efter hørte jeg far og mor gå. Jeg klædte ikke om, men beholdt min natkjole på, den tyndeste jeg havde, som kun lige nåede til øverst på lårene. Det var det som var så spændende, og det var en del af min naive lillepigeplan. Heldigvis var det meget varmt, det var midt på sommeren, og derfor havde jeg fået lov at sove i min tynde natkjole. Desuden havde jeg mine mest smarte underbukser på - hvide med en lille broderet engel bag på. Nedenunder stod der:

"Jeg er en engel". Foran var der broderet en anden figur, en lille djævlepige som ikke havde noget tøj på. Hun havde små horn i panden og kiggede skælmensk mens hun holdt en hånd foran sit bryst og den anden

ned foran sig. Der stod: "Jeg er en lille djævel." Jeg havde fået dem af onkel Georg sammen med natkjolen. Min mor brød sig ikke om dem, men lod mig gå med dem fordi der ikke var andre, som skulle se det, og jeg røbede ikke hvor dejlige jeg syntes, de var, og røbede slet ikke - og det var nok min første løgn - at jeg havde vist onkel Georg hvor fint de passede mig. Jeg var sikker på at min mor heller ikke ville have brudt sig om det. Men jeg elskede onkel Georg, og det gjorde ikke noget onkel Georg så mig næsten uden tøj på. Han tog mig på skødet oppe på mit værelse og kaldte mig en lille djævlepige som havde fregner i stedet for horn. Jeg kan huske hvor dejligt det prikkede i inderlårene når han holdt om mig. Dengang vidste jeg ikke hvorfor det prikkede. Onkel Georg rejste kort efter til en anden by, jeg savnede ham, og på en eller anden måde var det onkel Georg som havde startet det, jeg nu var i gang med.

Men også Tina. Vi gik nemlig i samme klasse og var veninder. Vi var begyndt at snakke vældig meget om drenge.

"De er så barnlige," sagde Tina, "drenge er også onde, de gør ting ved piger bare fordi de kan lide at gøre noget, som de ved, pigerne ikke kan lide."

Tina vidste åbenbart mere om drenge end jeg gjorde.

"Hvad gør de?" spurgte jeg.

"Nogen gange binder de dem," sagde Tina.

"Og hvad så? "

"Så, - det ved jeg ikke rigtig," mumlede hun. Jeg tror hun vidste noget, som hun ikke ville sige. Jeg var sikker på det var uartigt, og tænkte på onkel Georg og hvordan det prikkede i mine lås, når ham krammede mig. Jeg vidste ikke helt hvad uartigt egentlig var for noget, men det måtte være frækt, og det var nok det samme.

Jeg fortalte Tina at jeg godt turde lege med drenge, og det var sandt for jeg legede allerede med Michael og Mallory som boede i huset ved siden af vores. De var brødre. Michael gik i min og Tinas klasse selv om han var lidt ældre end os, og Mallory var næsten fjorten. Han gik to klasser over os.

Michael drillede mig nogen gange, men så stoppede Mallory ham. Mallory var sød mod mig, han var også alvorlig og sagde ting som jeg ikke forstod, men jeg kunne godt lide ham. Han havde mørke øjne, og det kildede i mine lås når han så på mig - ligesom med onkel Georg. En dag var jeg kommet til at tænke på at det ville være frækt, hvis Michael og Mallory fik lov at se mit nye undertøj og min nye natkjole, og derfor var det slet ikke Tina jeg ventede på den søndag morgen. Jeg havde nemlig spurgt Michael og

Mallory om de ville komme og lege med mig, når mine forældre var hos faster Gerda. Det ville de godt. Jeg havde lagt en plan, og nu ventede jeg spændt på hvad der skulle ske.

Kapitel 2. Michael og Mallory binder mig

Vi boede i byens største hus, og jeg havde et stort værelse med skrå vægge højt oppe under taget med en karnap som næsten var et helt ekstra værelse. Gennem vinduet der gik fra gulv til loft, havde jeg udsigt over byens eneste rigtige legeplads med gynger og klatrestativer. Jeg kunne altid se hvilke børn der legede på pladsen. Karnappen vendte mod syd, og hvis solen skinnede for stærkt, trak jeg nogle tynde gardiner for som gav et smukt lys, når solen skinnede igennem dem, sådan som den gjorde denne søndag formiddag. Lidt længere inde, mellem karnappen og mit rigtige værelse, plejede der at hænge nogle tykke gardiner som jeg kunne trække for om vinteren, men lige nu var de der ikke fordi mor havde taget dem ned. Der sad kun gardinstangen tilbage i loftet. Mit flotteste møbel var en gammeldags seng af jern med mange krummelurer. Den stod midt i værelset, og jeg var meget stolt af den.

Oppe fra vinduet så jeg mine forældre tage af sted. Jeg vinkede til dem. Et øjeblik efter at de var borte, ringede vores dørklokke. Michael og Mallory måtte

have stået og ventet. Jeg løb ned. De stirrede overrasket på mig, da de så at jeg kun havde natkjole på. Et lille øjeblik var jeg lige ved at blive bange, men de så ikke spor onde ud. Jeg sagde til dem at jeg var lidt sløj, derfor kunne jeg ikke komme ud, men vi kunne godt lege oppe på mit værelse hvis de ville. De blev meget ivrige og så på hinanden på en sjov måde.

Jeg følte mig fræk fordi jeg lod drengene komme op på mit værelse, når mine forældre ikke var hjemme, og især mor ville helt sikkert blive vred hvis hun fik det at vide. Jeg vidste også godt at drengene kunne kigge igennem min natkjole, og at natkjolen kun lige nåede ned over mine underbukser. Dem med englen og djævlepigen. Jeg havde lyst til at løfte op i natkjolen, men turde ikke. I stedet havde jeg lagt en plan. Det var en ide jeg havde set i fjernsynet, og da drengene gik bag ved mig op ad trappen, bøjede jeg mig en lille smule mens vi gik. Jeg følte at jeg var meget uartig. Især da Michael lod som han snublede på trinene. Jeg lod som ingenting og følte mig endnu mere fræk.

Så sad vi alle tre på sengen og spillede dam, men det var ikke morsomt. Der var to som spillede og en der kiggede på. Jeg vidste heller ikke rigtigt hvad der videre skulle ske, for min plan var brugt op, efter at vi var gået op ad trappen, og drengene havde kigget på

mig. Men så foreslog Mallory at vi skulle lege bindeleg. Jeg vidste ikke hvad det var, men hemmeligt håbede jeg at det var det, som Tina havde snakket om, at drenge gjorde ved piger. Desuden var det bedre end hvis de bare gik igen, fordi de kedede sig. Jeg ville gerne have at Mallory blev i lang tid, så jeg sagde hurtigt okay og spurgte hvordan man legede bindeleg.

"En af os bliver bundet af de andre, og så skal man prøve at komme fri," forklarede Michael, "hvem vil bindes først?"

"Du har ikke prøvet det før, Marie, så vi kan godt binde dig først hvis du har lyst," foreslog Mallory.

"Okay," sagde jeg.

Jeg ville godt bindes af Mallory.

"Hvad vil I binde mig med?"

"Dem her," sagde Michael, han havde fået øje på mine hårbånd. Jeg bruger tit hårbånd efter at onkel Georg engang sagde, at mit brune hår skulle bindes med hårbånd i mange farver. Jeg vidste at han mente mit hår var smukt, og at hårbånd ville gøre det endnu smukkere, så jeg bad ham om at give mig hårbånd i alle mulige farver. Det gjorde han, og jeg elskede mine hårbånd.

"Nej, - hvis vi binder dem løst, så er de for nemme at slippe ud af," sagde Mallory meget objektivt, "og hvis vi strammer dem, bliver de krøllede så Marie får

ballade med sine forældre."

"Jeg vil ikke have ballade med mine forældre," sagde jeg, "vi må finde noget andet, ellers gider jeg ikke."

Men jeg var ret vild med tanken om at blive bundet.

"De her kan bruges," sagde Michael. Han trak de tynde bæltet ud af to af mine nederdele der hang i det åbne klædeskab, han tog også selerne af mine overalls som jeg bruger, når jeg er i haven sammen med far.

"Ja, de er gode nok," sagde Mallory, "læg dig hen på sengen Marie."

Åh hvor det gyste i mig fordi Mallory sagde sådan, og fordi han havde sådan nogen kønne øjne. Han så på mig på en særlig måde da han sagde 'læg dig hen på sengen Marie', lidt ligesom onkel Georg havde gjort, da jeg viste ham mit undertøj. Jeg satte mig på sengen og drejede rundt og lagde mig fladt ned på maven. Jeg mærkede, at drengene tog mine arme, forsigtigt, og trak dem op forbi mine ører. De holdt mine håndled og bandt bæltene rundt om dem. Michael strammede så det gjorde lidt ondt, men Mallory bad ham løsne dem. Mallory er sød! Så bandt de bælternes frie ender til en midterpind i sengen over mit hoved.

"Det holder ikke," sagde Michael.

"Jo," sagde Mallory, "vi trækker hende nedad så det bliver strammere."

Drengene tog fat i mine ankler og trak mig ned mod sengens fodende. Mens jeg gled nedad, kunne jeg mærke at forsiden af min natkjole blev hængende i sengetæppet så jeg gled ud af den. Det var første gang jeg begyndte at ane, hvad min plan havde sat i gang. Natkjolen var også gledet lidt op bag på, og nu var jeg sikker på at drengene kunne se mine underbukser. En ordentlig pige ville straks have forlangt at de holdt op, men jeg sagde ikke noget. Et gys af spænding gik igennem mig. Meget mere end dengang med onkel Georg.

"Bind selerne om hendes ankler," sagde Mallory. Jeg kunne høre nervøsitet i hans stemme. "Tag hendes strømper af så de ikke er i vejen."

Der kom kold luft på mine fodsåler da Michael trak strømperne af mig. Jeg vrikkede med fødderne.

"Hold op med det," sagde Mallory, "du skal ligge helt stille indtil vi er færdige."

De havde ikke mere at klage over mens de arbejdede med et binde selerne. Jeg var en lydig lille pige. Det føltes mærkeligt at ligge med håndleddene bundet til toppen af sengen og med nøgne fødder. Jeg tænkte på hvad drengene ellers kunne se. Pludselig kom jeg i tanker om at jeg jo havde de frække

underbukser på med den lille pigedjævel på forsiden og englen bag på med ordene "Jeg er en engel". Det vidste jeg selvfølgelig godt, men dengang jeg lavede min plan, tænkte jeg ikke at de skulle se det hele, de skulle kun se lidt af mine underbukser mens vi gik op ad trappen. Længere var planen ikke. Nu blev jeg genert, men lod dem alligevel binde mine ankler.

Selerne var ikke lange nok til at nå ned til fodenden af sengen, selv om drengene havde trukket mig, så mine arme var helt strakt. I stedet trak de mine ben ud til siden, længere, længere, indtil de kunne binde selerne fast til metalrørene i hver side af sengen.

"I må ikke gøre sådan," sagde jeg.

"Det er vi nødt til," svarede Mallory, "der er ikke andre måder, selerne er for korte."

Det forstod jeg godt. Ellers skulle de begynde helt forfra, og jeg ville ikke have at måske ikke gad mere, så jeg sagde at det var i orden. Desuden ønskede jeg i virkeligheden at de skulle sprede mine ben, men jeg vidste ikke rigtig hvorfor det føltes så dejligt. Jeg hjalp dem endda en lille smule, men ikke ret meget for de måtte ikke vide at jeg godt kunne lide det. Det var også noget Tina havde sagt: "Drengene gør kun ting ved pigerne hvis de tror, at pigerne ikke kan lide det." Så jeg ville have Michael og Mallory til at tro jeg ikke kunne lide det. Jeg følte også jeg ville få problemer

med far og mor, hvis de nogen sinde fik at vide, at Michael og Mallory havde bundet mig, og endnu større problemer hvis de opdagede, at jeg havde hjulpet dem, så jeg lå stille og lod drengene binde mine fødder til siderne af sengen. Jeg var hjælpeløs og meget ukorrekt påklædt, og jeg ønskede det sådan, det var jeg sikker på, men jeg var ikke sikker på hvorfor jeg ønskede det. Min plan rakte ikke så langt.

"Prøv at komme fri nu," sagde Mallory. "Nej, vent lidt, jeg har en ide." Han tog et af mine tøjdyr som lå på sengen, og skubbede det ind under min hage. Det var som om det gjorde mig endnu mere hjælpeløs. Jeg følte mig strakt på en særlig kildrende måde. Mon Mallory vidste det?

"Værsgo, nu må du godt," sagde han.

Jeg trak i bælteerne som holdt mine håndled, og vred benene lidt, men der skete ikke noget, jeg prøvede heller ikke særlig meget, og det ville heller ikke have gjort nogen forskel. De havde bundet mig godt. Jeg vidste at jeg ikke kunne gå nogen steder, men jeg ville ikke have de skulle tro, at jeg ikke prøvede og ikke ønskede at komme fri, så jeg trak og vred mig i flere minutter. Efter et minut var det tydeligt for dem at jeg ikke havde den mindste chance for slippe løs. Jeg undrede mig over hvad de mon ville gøre nu, da jeg var bundet, og håbede at de ville gøre

et eller andet, men vidste ikke rigtig hvad. Jeg vidste de ønskede at gøre noget, men var nervøse for at gøre det. Hvad var det Tina havde sagt? At drenge gør ting ved piger bare fordi de ved, at pigerne ikke kan lide det. Men jeg kunne jo godt lide det. Det måtte Michael og Mal lory ikke opdage. Især ikke Mallory.

Så sagde Michael, "der er en regel nummer to når man leger bindeleg. Hvis man ikke kan komme fri i løbet af ti minutter, får man smæk!"

Jeg gispede. Det havde de ikke sagt noget om inden de bandt mig. Nogen i min klasse havde fortalt at de fik smæk, når de var uartige, men ingen havde nogen sinde givet mig smæk. Mine forældre var strikse, men de havde aldrig givet mig smæk. Det var jeg stolt af.

I samme sekund som Michael sagde det, vidste jeg at jeg skulle have smæk. Jeg kunne ikke slippe fri på ti minutter, ikke en gang på ti dage. Så tænkte jeg at mine underbukser var det eneste, som var i mellem min bare ende og det, som drengene ville smække mig med. Det var også det eneste som var imellem min ende og det alvorlige blik i Mallorys mørke øjne. Jeg kunne umuligt få mine hænder ned og holde dem for.

"Du har ti minutter, Marie," sagde Michael.

Jeg undredes på hvordan det ville være at få smæk. Mallory sagde, "vi går hjem og finder noget, som er

bedre til at binde dig med, vi kommer igen om ti minutter."

De smuttede hen til trappen, og jeg kunne lige skimte ud til siden at de vendte sig og kiggede på mig. Jeg tænkte på min tynde natkjole som var gledet op, og på den lille engel, men mest på den lille pigedjævel. Jeg følte at hun hviskede til drengene, "jeg er en lille djævel, giv mig smæk," og var glad for, at drengene ikke kunne se djævlepigen.

Kapitel 3. Alene med mine tanker

Det eneste jeg kunne, var at vrikke med enden og vride kroppen fra side til side. Jeg kunne ikke engang lægge hovedet ned fordi tøjdyret lå under min hage, og selv om jeg fik hænderne fri, tror jeg ikke at jeg ville kunne nå ned til mine ankler. Jeg prøvede også at glide nedad, men bæltet om mine håndled var helt stramt. Jeg skammede mig lidt fordi jeg lå sådan. Min natkjole var løs og beregnet til varme nætter, ikke til at drenge skulle se den, og jeg indså for alvor hvor frækt det var, at jeg havde lukket Michael og Mallory ind uden at tage noget andet tøj på først.

Men det var også dejligt. Det var godt at de troede jeg ikke kunne lide det. Hvis de vidste at jeg kunne lide det, ville det være slemt. 'Om ti minutter skal jeg have smæk i enden!' tænkte jeg. Det var jo reglen hvis man ikke kunne komme fri. De havde ikke fortalt mig

om den regel inden jeg sagde, jeg godt ville lege bindeleg. De havde narret mig, og nu var de gået efter noget som var bedre til at binde mig med. Som om jeg ikke var bundet godt nok allerede.

Hvad ønskede jeg? Reglen betød at de ville give mig smæk, hvis jeg ikke kunne komme fri, men der var ikke mange chancer for det, og jeg var ikke helt sikker på at jeg ønskede at slippe fri. Til sidst besluttede jeg at jeg i virkeligheden gerne ville prøve at få smæk, især af Mallory, så jeg kunne finde ud af, hvordan det føltes. Idet jeg tænkte sådan, kom jeg med et lille fnis, jeg syntes det var morsomt for uanset hvad jeg ønskede, så ville drengene komme om et øjeblik og give mig smæk! Bare de snart ville komme! Det varede alt for længe. Jeg begyndte at spekulere på hvad reglerne for bindeleg sagde, at de måtte gøre, når de smækkede mig. Hvad ville de gøre det med? En hårbørste? En pind? Det havde jeg hørt nogle af de andre piger fortælle. Måske med et læderbælte, det havde jeg også hørt. Der var læderbælter i mit skab. Jeg forestillede mig andre ting som Michael og Mallory måske havde derhjemme. En tyk træplanke? en vandslange? En tæppebanker? Jeg fniste af ren og skær nervøsitet. Hvad ville de bruge? Ville det gøre ondt? Det kom an på hvor hårdt de gjorde det, og hvor længe. Var der også regler for det? De ville nok ikke

gøre det ret hårdt, det var jo bare noget vi legede. Men Tina havde fortalt at drenge tit var onde ved piger for sjov, og Michael ville måske gøre det hårdt fordi han godt ville være ond. Mallory var større og stærkere, og han havde set på mig på en særlig måde, måske ville han være mere sød end Michael.

Nogle af pigerne havde fortalt at de græd, når de fik smæk. Ville jeg også komme til at græde? Jeg havde kun et par minutter tilbage, alligevel tog jeg mig sammen og besluttede at jeg ville holde ud og ikke græde, når jeg fik smæk. Jeg ville nemlig vide alt om hvad denne her leg gik ud på.

Men hvis jeg nu alligevel kom til at græde? Så ville de nok stoppe og slippe mig fri med det samme for at jeg ikke skulle sladre. Jeg kunne altså bare græde og sige at jeg alligevel ikke ville have smæk. Men så ville jeg måske aldrig finde ud af hvordan det er at lege bindeleg. Hvis jeg stoppede dem på den måde, ville de måske slet ikke lege bindeleg med mig mere. Så besluttede jeg igen at jeg ville have dem til give mig rigtige smæk og ikke græde. At græde ville næsten være en slags snyd. Hvor mange slag ville de give mig? Var der regler for det? Sagde reglerne noget om hvornår de skulle stoppe, og hvornår legen var forbi? Jeg tænkte et øjeblik at der måske slet ikke var nogen regler, og at Michael og Mallory selv havde fundet på

legen for at se, om de kunne få lov til at binde mig, og derpå havde fundet på reglen om smæk bare for at få lov til at give mig smæk. Hvis det var sådan, så kunne de opfinde alle mulige regler. Og hvis der var rigtige regler hvad så hvis de brød reglerne? Så kunne de smække mig så hårdt og så længe de havde lyst til!

Jeg rystede af spænding indvendigt, 'de vil smække mig bare fordi de kan lide det! De vil smække mig meget hårdt!' Jeg åndede dybt. 'De vil gøre det så længe de har lyst! Smæk! Smæk! Smæk!' Ordene sang inden i mig, og jeg tænkte på den lille engel, forestillede mig at hun også fik smæk, – og boblede af fornøjelse ved tanken! Jeg havde ikke fantasi til at forestille mig at drengene kunne finde på kun at smække mig, men ikke englen.

Men hvad nu hvis nu de fandt ud af at jeg gerne ville have dem til smække mig? Så ville de mene det ikke var ondt at gøre det og derfor ikke så morsomt, og så ville de slet ikke gøre det! Eller hvis de troede jeg ville sladre? Så ville de heller ikke gøre det. De ville kun give mig smæk så længe de troede, at jeg ikke kunne lide det, og kun hvis de troede, jeg ikke ville sladre. Hvis jeg kom til at græde når de smækkede mig, ville de måske holde helt op, derfor måtte jeg først fortælle dem at jeg ikke ville sladre, selvom jeg græd. Men hvis de vidste at jeg ikke ville

sladre lige meget hvad, de gjorde, hvad ville de så gøre? Måske skulle jeg alligevel prøve at slippe fri. Hvor lang tid tilbage? To minutter? Jeg trak i bælterne og blev straks mindet om realiteterne.

Hoveddøren blev åbnet og lukket, og der kom fodtrin nederst på trappen. Pludselig blev jeg bange. Måske var det mine forældre der kom hjem for tidligt! Hvis de fandt mig her, ville jeg blive nødt til at fortælle dem det hele, og så ville jeg for alvor have problemer.

"Vi er her igen, Marie!" Det var Michael. Jeg drog et suk af lettelse og forstod hvor morsomt det i grunden var, at jeg gerne ville være bundet til min egen seng med enden i vejret og vise mine underbukser til Michael og Mallory, men bestemt ikke til mine forældre.

"Er du kommet løs? Det håber vi ikke!" Både Michael og Mallory lød forpustede. De kom væltende op ad trappen mens de snappede efter vejret. De var tydeligt ivrige for at se mig igen. Jeg var smigret. De havde noget med, men selv om jeg vred hovedet, kunne jeg ikke se ret meget. De fniste. Jeg forstod at de kunne se noget, som de syntes var morsomt – eller måske frækt? Var det min natkjole, eller mine underbukser med englen, – eller var det mig?

De stod og pustede et stykke tid uden at sige noget,

og der var ikke meget jeg kunne gøre, men jeg snoede mig lidt som om, jeg stadig prøvede at slippe fri. Jeg ville ikke have de opdagede, at jeg slet ikke havde forsøgt at komme fri i al den tid, de havde været væk.

"Tiden er udløbet!" Erklærede Michael, "du er ikke kommet fri"

"Du ved hvad det betyder!" Tilføjede Mallory, "det er smækketid, Marie!" Men han lød stadig nervøs. Jeg tænkte de var bange for, at jeg ville sladre om dem, hvis de gjorde mere, end de allerede havde gjort. Det var meget meget frækt det som de havde gjort. De havde bundet en lille pige til hendes seng med natkjolen trukket op så man kunne se hendes underbukser, de ville ikke have problemer, men jeg kunne tydeligt mærke at de godt ville gøre noget mere.

De kom tættere på, en dreng på hver side. Jeg blev ved med at vride mig. Selvfølgelig forblev mine arme strakt, og mine ben blev ved at ligge helt ud til kanten af sengen. Jeg vrikkede også med enden. Jeg tror det ophidsede dem, men jeg forstod ikke hvorfor. "Jeg er en engel" stod der bag på mine underbukser, men jeg følte mig mere som en lille djævel og var lige ved at komme til at fnise, men det ville straks have røbet mig. Medmindre jeg råbte højt og tydeligt eller gav mig til at græde, så ville de lige straks give mig smæk

på den lille engel. Jeg kunne stadig sige at jeg ville sladre. På den anden side vidste jeg, at hvis jeg virkelig sladrede om dem, så ville jeg selv få masser af problemer, fordi jeg havde lukket dem ind og leget med dem uden, at min far og mor vidste det. Jeg havde også fortalt at Tina ville besøge mig. Jeg var ikke sikker på hvem af os der ville få flest problemer. Michaels og Mallorys forældre ville måske være ligeglade, men mine ville bestemt ikke.

Imens jeg tænkte, satte Michael og Mallory sig på hver side af sengen.

"Okay," sagde Mallory, " Du får fem minutter mere til at prøve at slippe fri."

Spændingen i hans stemme var endnu større end før. Jeg undredes over hvorfor de ville give mig fem minutter mere i stedet for at smække mig nu, hvor de havde ret til det? Lidt efter kom svaret. Jeg følte kølig luft på min ryg. Jeg kunne ikke dreje hovedet, fordi mit hoved lå mellem mine arme, og jeg havde hagen på tøjdyret, men jeg gættede hurtigt hvad der foregik. Ganske stille havde Michael eller Mallory løftet min natkjole op. De havde gjort det så stille at jeg ikke havde mærket det til at begynde med. Det var klart, at de havde gjort sådan for at jeg ikke skulle opdage det. Jeg lod som ingenting og trak i bæltet om håndleddene og i selerne om mine ankler. Naturligvis

kunne jeg ikke komme fri.

Nu vidste jeg at de kiggede på min bare ryg, for jeg kunne ikke mærke natkjolen mere, men hørte en af dem mumle, eller måske var det dem begge to. De kunne åbenbart lide hvad de så. De kunne lide det så meget at de løb risikoen for, at jeg ville sladre, for de blev ved at holde min natkjole op i luften. Jeg vred og snoede mig, men prøvede hele tiden at vide hvad drengene gjorde, og hvad de kiggede på.

Michael gik ned til benenden af sengen så han kunne se min ende nedefra, mens Mallory holdt min natkjole løftet. Så skiftede de plads. Jeg følte et svagt brus af silke på mine skuldre da de skiftede. Jeg vidste de kunne se det meste af mig fra halsen til min ende. Jeg vidste også at de kunne lide det.

'Hvad mon de tænker på?' spekulerede jeg. De kunne ikke tro at jeg ville slippe fri, selvom jeg fik fem minutter mere. Det var sikkert og vist. Jeg ønskede de ville begynde at smække mig, men de havde ikke spor travlt med at lægge min natkjole ned igen. Da de endelig gjorde det, mærkede jeg den ganske lette vægt af silke, der rørte min hud, men det var ikke på lårene eller omkring livet, men højt oppe på skuldrene. Hvem af dem det end var, så havde han lagt natkjolen stille ned på mine skuldre. Jeg var helt bar på ryggen. Nu vidste jeg hvad de havde gjort, og

vidste hvor meget af min krop de kunne se - og hvilke problemer jeg ville få med mine forældre, hvis de fik det at vide. Pludselig huskede jeg at trække og vride mig igen, det havde jeg stoppet med et stykke tid.

"Så er tiden gået," sagde Mallory, " det er tid for svirp, okay Marie?"

Jeg tænkte han ville checke om jeg sladrede, hvis de virkelig gjorde det.

"Det er en dum regel," sagde jeg og prøvede at surmule.

"Sådan er det," sagde Mallory.

"Okay, så sige vi det."

Jeg spillede fornærmet så han vidste, at jeg ikke kunne lide det, men alligevel accepterede reglen og ikke ville sladre.

"Vi har lov til at binde dig for munden først," sagde Michael. Jeg kunne høre han havde triumf i stemmen.

"Hvorfor det?" spurgte jeg. Det var helt nyt.

"Sådan er reglen!"

Mallory var hurtigt med.

"Fin ide!" Sagde han. Han tog en af mine hvide strømper op fra gulvet, "lad os bruge denne her."

Jeg tænkte det var en regel som Michael lige havde fundet på, men jeg sagde ikke noget. Mallory løftede mit lange brune hår til side og lagde strømpen hen over min mund og trak i strømpen. Jeg vidste dette

var min sidste chance for at undgå at få smæk, og jeg havde kun nogle få sekunder til at bruge den. Jeg kunne vræle højt eller lade som om jeg græd, og sige at jeg ville sladre (som jeg ganske vist ikke turde), så ville de slippe mig. Men jeg blev liggende og lod strømpen komme helt ind i munden uden at gøre modstand. Mallory strammede strømpen – først blødt, så blev det hårdere. Jeg tænkte på hvad Tina havde sagt. Indtil nu havde jeg kunnet få dem til at stoppe hvis jeg ville. Jeg havde haft masser af muligheder, men jeg havde ingenting gjort. Efter at Mallory havde strammet strømpen og bundet en knude, kunne jeg kun mumle, og det gjorde jeg ikke engang ret meget.

Kapitel 4. Jeg lærer om at blive 'flettet'

Der var ikke mere nogen måder at stoppe dem på. Ingen! Jeg blev pludselig rigtig bange da det gik op for mig, at jeg ikke mere kunne skifte mening om at få smæk og sige, at jeg ikke ville lege mere eller sige, at de slog for hårdt. Jeg kunne ikke gøre andet end at ligge med enden og den lille engel strittende op i luften. Nu tænkte jeg igen på hvad de ville smække mig med, og hvor hårdt de ville slå, og om det gjorde ondt. Jeg tænkte på om jeg ville græde, og tænkte at det ville jeg nok. Mallory glattede mit hår så han kunne se mig ind i øjnene. Han smilede til mig. Han var meget køn. Jeg så op på ham og spekulerede på

hvad han spekulerede på. Min onkel, - ham som havde givet mig farvede hårbånd og det undertøj som mor ikke kunne lide, - havde engang sagt at mine øjne fortalte eventyr. Jeg vidste ikke hvilke eventyr mine øjne fortalte lige nu, men både Michael og Mallory så tilfredse ud med det som mine øjne fortalte, selv om jeg ikke vidste, hvad det var. Jeg forstod at de godt kunne lide, at jeg ikke kunne sige noget. De kunne lide at jeg ikke kunne beklage mig lige meget hvad, de gjorde ved mig.

"Jeg vil smække hende først," sagde Michael.

"Okay, du er først," sagde Mallory. Mallory var den største af dem, og han kunne godt have forlangt at være først, men det gjorde han ikke. Det var altså Michael som skulle smække mig først. Jeg ville helst have haft at det var Mallory. Selv om Michael gik i samme klasse som mig, var han et år ældre, men han var blevet sat et år tilbage. Nogle af pigerne mente han havde lavet så meget ballade, at han skulle gå en klasse om. Han var heller ikke så dygtig i skolen som os andre.

"Hvor lagde du fletningen?" spurgte Michael. Spørgsmålet forvirrede mig, jeg havde jo ikke nogen fletninger.

"Her," sagde Mallory og gav Michael noget. Michael viste mig hvad det var. Da de var ude, havde

de skåret en pilegren. Spidsen af grenen havde de skåret op i tre tynde dele og flettet dem sammen lige som når man fletter sit hår. Resten af grenen var så tyk som en blyant. Den var let og fjedrende. Den så ondskabsfuld ud. Det måtte være sådan noget Tina havde tænkt på. Så kom jeg til at tænke på at en anden pige engang havde sagt, at hendes far 'flettede' hende, når hun var uartig. Dengang troede jeg at faren flettede hendes hår. Det syntes jeg, lød mærkeligt, men det måtte være en sød far, hun havde. Pigen ville ikke sige noget om det. Nu forstod jeg at hun blev 'flettet' med en pilegren, der var flettet i spidsen. Drengene ville 'flette' mig, svirpe mig, smække mig. Jeg stirrede forventningsfuldt på 'fletningen'. Mallory kiggede på mit ansigt. Mine øjne må have fortalt ham at jeg var bange. Det var sandt. Bange og forventningsfuld. Jeg havde besluttet at lege bindeleg og lade drengene - helst Mallory - smække mig for at finde ud af hvordan det føltes, men jeg var stadig langt fra sikker på det hele, slet ikke efter at de havde fundet på, at jeg skulle have strømpen i munden. Men nu var det for sent at ændre noget. Drengene kunne gøre, hvad de ville.

Michael gik om på siden af sengen. Jeg prøvede at se ham, men kunne ikke dreje hovedet. Alt hvad jeg kunne se, var hans venstre skulder som ikke sagde

mig noget, da han havde 'fletningen' i højre hånd. Selv om jeg havde kunnet se ham svinge fletningen, kunne jeg ikke have flyttet enden for at undgå det, og mine seler, som jeg ellers kun plejede at have på hver torsdag, når jeg var haven, sad godt fast om mine ankler. Der havde jeg aldrig båret dem før. Nu holdt de mine ankler urokkeligt fast til sengesiderne.

Men jeg havde heller aldrig leget bindeleg før, jeg havde aldrig før inviteret to drenge hjem mens far og mor var på besøg hos faster Gerda, og jeg kun havde natkjole og underbukser på. Og aldrig før havde jeg ladet to drenge binde mig til min seng. De havde gjort det godt. Helt sikkert. Ja, jeg kunne vride og vrikle, men min ende og den lille engel blev hvor de var. Jeg vidste det, og Mallory vidste det, og Michael som holdt den flettede pilegren, vidste det, og de vidste at jeg vidste det.

Der skete ingenting. Jeg ventede mens jeg fornemmede, at drengene bare stirrede på min ende eller på min bare ryg eller mit hoved, som var løftet op og havde en hvid strømpe i munden, eller mine nøgne inderlår som prikkede på den der særlige måde. I virkeligheden var jeg næsten nøgen fra nakke til fodsåler, men jeg var kun elleve år gammel og først ved at opdage det nu. Jeg følte mig mer og mer uartig ved at tænke på hvor meget af mig drengene kunne

se. Det var aldrig før sket at drenge havde fået lov at se mine underbukser, ikke engang lidt af dem. Mine forældre ville blive godt vrede, hvis de fandt ud af det. Men da jeg opdagede at Michael og Mallory løftede min natkjole, og jeg vidste de kunne se det hele af mine underbukser, følte jeg mig svimmel af fryd. Nu var jeg ikke en god pige mere, jeg var en lille djævelpige, og jeg elskede det!

'Du fortjener at få smæk med den onde fletning fordi du er så uartig!' drillede jeg mig selv inde i hovedet. Så kom jeg til at vrikke med enden.

"Aww!!" Det sved! Det første svirp på min ende som aldrig før havde fået smæk, var en vild overraskelse. Jeg opdagede at jeg godt kunne lave støj gennem strømpen.

"Av, Av!" Klagede jeg da det andet slag ramte et par sekunder efter.

"Av, Av, Av, Av, Uuuh!" boblede jeg gennem strømpen for hver få sekunder når Michael landede et nyt slag på min ende. Jeg syntes han slog alt for hårdt! Jeg kunne slet ikke lide det! Hvorfor fik Mallory ham ikke til at holde op? Jeg spændte mine ben og trak og vred og prøvede at få min ende væk fra den frygtelige pilegren, men jeg var så hjælpeløs som en ... nå ja, som en elleveårig pige der er bundet til sin seng med enden strittende op i luften, mens en dreng

som er vred fordi han ikke kan følge med i skolen, svirper hendes ende med en flettet pilegren. Hårdt, alt for hårdt. Jeg behøvede ikke at lade som om det gjorde ondt for at få drengene til at tro de var ondskabsfulde. Det gjorde virkelig ondt!

"Eeeeeahhh! Aaaaeeehh!!" klynkede jeg sjette eller syvende gang pilegrenen ramte min ende. Så holdt det op. Jeg havde ikke grædt, selv om det var lige ved. Jeg gispede kun lidt.

"Jeg sagde det var nok," sagde Mallory. Havde han sagt noget før? Det havde jeg åbenbart ikke hørt. Jeg havde haft mere vigtige ting at rette opmærksomheden imod.

"Årh, fis," sagde Michael, han lød som om, han var skuffet. Jeg indså, på trods af at det sved i min ende, at jeg også var lidt skuffet. Var det virkelig det hele? Det som var begyndt så spændende, var det allerede forbi? Selv mig, som var blevet 'flettet', syntes at det var gået for hurtigt. Var legen forbi nu? Mallory tog Michael hen til vinduet og talte til ham med lav stemme. De vendte ryggen til mig, og jeg kunne ikke forstå alt hvad de sagde, men jeg kunne høre bedre end de troede, ellers ville de ikke have ladet mig høre noget af det. "Men hvad hvis hun ikke giver os lov til at binde hende igen!? Det vil hun ikke. Umuligt, ikke efter at jeg smækkede hende."

Michael protesterede tydeligt irriteret.

"Måske vil hun godt," svarede Mallory, men lød lidt usikker.

"Og hvad hvis hun sladrer? Hvad hvis vi får problemer med det her, jeg har problemer nok."

"Hør nu, hendes forældre kommer først hjem i aften, vi har masser af tid. Og vi vil ikke ..."

Jeg kunne ikke høre det sidste han sagde. Måske ville de ikke lade mig gøre et eller andet? Eller måske ville de ikke lege mere? Eller hvad?

"Hvad hvis hun sladrer om os?" hviskede Michael. Han ville vide hvad Mallory havde regnet ud.

"Det kan hun ikke. Hvis hun gør, så," et eller andet hemmeligt som tog lang tid at hviske, "det vil Marie ikke have, vel?"

De var åbenbart stadig bekymrede for om jeg ville sladre om dem, det var derfor Mallory havde fået Michael til at stoppe med at 'flette' mig. Jeg havde håbet det var fordi han godt kunne lide mig! Men han kunne måske godt lide mig alligevel. Sådan rigtigt. Men han havde en ide så jeg ikke ville sladre. Det eneste jeg kunne gøre lige nu, var at få dem til at tro, det virkede. Noget blev stadig tydeligere for mig; jeg vidste ikke hvad drengene ville. Jeg mener, de ville nok 'flette' mig igen, og det var helt i orden, bare det ikke blev for meget. Men jeg havde en fornemmelse af

at de også ville noget andet. Jeg kunne ikke regne ud hvad de virkelig havde lyst til, selv om jeg tænkte og tænkte. Jeg prøvede at forestille mig alt muligt, men kunne ikke finde på andet end at de ville smække mig igen og måske binde mig noget mere. Men jeg var jo allerede bundet.

Kapitel 5. Narret igen.

Drengene kom tilbage fra vinduet og indtog position på hver side af mig. Mallory løftede mit ansigt. Mine øjne var fugtige efter at jeg næsten havde grædt af at blive 'flettet', og jeg tænkte på hvilken historie mine øjne nu fortalte ham. Hvis drenge var ondskabsfulde med vilje som Tina havde sagt, og kunne lide at gøre ting ved piger som de mente, at pigerne ikke kunne lide, må han have kunnet lide hvad han så. Hans smil afgjorde det. Han drejede mit ansigt hen mod Michael, og hos ham så jeg et andet grin der afslørede fornøjelse ved at have mig hjælpeløst bundet og næsten grædende. At jeg kun havde natkjole og underbukser på var måske en del af fornøjelsen. De vidste ikke at deres lille fange var lige så begejstret som de var – og af nøjagtig de samme grunde.

"Hørte du hvad vi talte om, Marie? spurgte Mallory mens han holdt mig under hagen. Jeg kunne jo ikke svare, så jeg rystede på hovedet. Det gjorde nok ingen forskel om jeg havde hørt noget eller ej, de ville

alligevel gøre det som de havde udtænkt, i det mindste så længe jeg var bundet og ikke kunne snakke, og Mallory havde ret, mine forældre ville ikke komme tilbage før sent.

"Vi har bestemt, at du skal 'flettes' igen, Marie!"

Mallory informerede mig. Okay, det havde jeg næsten ventet. Men Mallory lød mere usikker end før.

"Det bliver lækkert!" sagde Michael. Han vidste mere om hvad de havde fundet på, end jeg gjorde, og han var fuld af iver.

Jeg vrikkede med enden som om jeg stadig prøvede at slippe fri, jeg havde nemlig regnet ud at drengene godt kunne lide at se, når min ende vrikkede. Hvis de virkelig kunne lide at være onde ved piger, ville de tænke at jeg ikke kunne lide, at de flettede min ende og heller ikke det andet, som de havde planlagt, og som jeg ikke vidste hvad var. De tog delvis fejl. Jeg kunne nemlig godt lide at drengene flettede min ende, og jeg følte mig som en rigtig lille djævlepige der narrede drengene. Faktisk passede djævlepigen på forsiden af mine underbukser meget bedre til mig end englepigen bag på, for jeg måtte ikke lege med Michael og Mallory uden at mine forældre vidste det, jeg skulle ikke have lukket dem ind, jeg skulle ikke have ladet dem se mine underbukser, og jeg skulle slet ikke have givet dem lov til at binde mig til min

seng og trække op i min natkjole og flette min ende!
Jeg følte mig meget uartig og meget begejstret.
Derfor var jeg en lille djævel, og jeg havde det sjovt!
Men jeg var alligevel glad for at de ikke kunne se
djævlepigen.

Mallory hentede noget som han havde lagt henne
ved trappen, hvor jeg ikke kunne se det. Først troede
jeg det bare var en træpind med nogle små skinnende
metalcirkler på. Den var lige så tyk som Mallorys
tommelfinger og træet virkede let og blødt.

Metalcirklerne reflekterede sollyset fra mit vindue.

'Det er ikke slemt at få smæk med den,' tænkte jeg,
'den er pæn!' Men min glæde over at pinden var pæn
forsvandt hurtigt og blev erstattet af overraskelse og
frygt, da Mallory drejede pinden rundt, så jeg kunne
se den anden side, den side som han ville 'flette' mig
med. Det som jeg troede var blankt metal, var i stedet
hovederne på mindst et dusin små søm, der var slået
igennem stokken, så der var en skræmmende række
små spidse tænder, som stak ud. Kun et lille stykke,
men nok til at lave væmmelige røde mærker i min
ende. Og de så glubende sultne ud. Michaels pilegren
med fletning i spidsen havde set slem ud, men det
forfærdelige instrument som Mallory holdt lige foran
mig, fik pilegrenen til at ligne min blødeste
badebørste. Jeg gispede og lavede den højeste lyd jeg

kunne, gennem strømpen;

"Nooohhh! Nooohhh! NooooOOOhhh!!!"

Desperat. Jeg kæmpede med mine tynde arme og ben, jeg vred mig og stredes, men uden det mindste held. Denne gang kæmpede jeg for alvor. Michael og Mallory begyndte at grine. Min reaktion da jeg fik øje på sømmene, gjorde dem meget fornøjede, men de gjorde ikke noget for at slippe mig fri og ingen tegn til at de havde ombestemt sig, selv om jeg var så bange. Jeg var overbevist om at Mallory ville 'flette' mig med den frygtelige sømstok. Mallory blev ved at se på mit ansigt mens Michael begejstret drejede sømstokken.

"Hvad nu, Marie?" Mallory drillede mig mens jeg kæmpede, "vil du ikke mere følge reglerne? Vil du gerne stoppe nu?"

Jeg blev hurtigt træt og måtte opgive, jeg var ikke kommet længere væk fra stokken med de sultne tænder. Hvis Michael og Mallory kunne lide at være onde ved piger, så var de gode til det. Jeg var lige ved at græde.

"Mallory," sagde Michael, " hvis vi fletter hende med stokken så ødelægger vi hendes underbukser, der kommer huller i dem, og så opdager hendes forældre det når de kommer hjem. Det går ikke."

Mallory bøjede sig ned til mig.

"Hørte du det, Marie? Det ville ikke være så godt.

Hvad skal vi gøre ved det? Må vi godt ødelægge dine underbukser med stokken?"

Jeg anede ikke hvad han havde i tankerne, men jeg følte på en eller anden måde at de ikke ville ødelægge mine underbukser, så måske ville de alligevel ikke slå mig med sømstokken, de drillede bare, og jeg vidste stadig ikke hvad de virkelig ville. Men så sagde Michael med listig stemme, "hvad hvis vi trækker hendes bukser ned først?"

'NEJ!!' råbte jeg inde i mit hoved. Det havde jeg aldrig forestillet mig. Drengene må ikke tage bukserne af piger. Det er forbudt. Det må man ikke. Jeg siger det til mine forældre. Nej, nej, I må ikke gøre det.

"Noohh!" mumlede jeg gennem strømpen og virrede med hovedet - ikke med enden denne gang.

"Nooohhh." Jeg protesterede så vildt jeg kunne.

"Hvad siger du, Marie, er det en god ide?" Det var Mallory. Nej, nej, Mallory måtte ikke se min numse. Det var alt for frækt. Jeg ville ikke være så uartig. Jeg rystede voldsomt på hovedet og kiggede på ham for at han skulle læse i mine øjne.

"Så bliver vi nødt til at smække dig uden på underbukserne."

Nej, de ville blive fuld af huller, og jeg kunne umuligt finde på en historie som kunne overbevise mine forældre om, at det var sket ved et uheld.

Desuden ville der også komme huller i min ende. Det var forfærdeligt. De måtte slet ikke slå mig med sømstokken.

"Nooohhh,"

"Vi kan ikke forstå hvad du siger, Marie."

"Jeg tror, hun sagde at vi godt måtte trække hendes bukser ned."

"Noohh, Nooohhh!"

"Her en ny regel Marie, hvis vi må trække dine bukser ned, så slår vi dig ikke med sømstokken."

Jeg vidste ikke hvad jeg skulle gøre.

"Vi må hellere høre hvad hun siger."

Mallory løsnede knuden på strømpen i min mund.

Åh, nu ville de slippe mig fri. Han fjernede strømpen.

"Hvad så, skal vi trække dine underbukser ned, eller skal vi flette dig med sømstokken?"

De ville ikke slippe mig fri.

"Nej, I må ikke slå mig med stokken, vil I ikke godt slippe mig fri?"

"Det kan vi ikke, du skal først have alle smækkene. Sådan er reglerne, men hurtigt - ellers gør vi begge dele!"

"I snyder!" hviskede jeg.

"Kun en lille smule - sådan er legen."

Jeg var frygtelig bange for sømstokken og endnu mere bange for hvad mine forældre ville sige, hvis jeg

både fik huller i enden og ødelagte underbukser.

"I må godt," hviskede jeg.

"Hvad må vi godt?"

"Tage bukserne ned."

Det tog Michael mindre end et sekund at trække mine bukser ned. Heldigvis kunne de slet ikke komme rigtig ned, fordi mine ben var spredt helt ud til siden, og bukserne var for stramme. Men drengene kunne alligevel se det meste af mine endeballer.

"Vil I godt slippe mig fri nu?" Jeg tænkte at legen måske var forbi nu hvor drengene havde fået lov at se mine endeballer. De hviskede noget til hinanden som jeg ikke kunne høre. Så sagde Mallory, "Ikke endnu, Marie, du har ikke fået alle smækkene endnu."

"Men I sagde ..."

"Vi sagde at vi ikke ville slå dig med sømstokken, hvis vi måtte trække dine bukser ned, men vi har lov at slå dig med fletningen fordi du var så længe om at svare! Desuden er det min tur."

Pludselig blev jeg glad igen. Nu var legen lige som før, jeg var ikke særlig bange for fletningen og heller ikke for Mallory. Jeg ventede , men Mallory slog ikke, han lagde i stedet fletningen hen over min ende og bevægede den lidt. Det kildede! For der var også noget andet som var anderledes. Mine bukser var der jo ikke! Fletningen var på mine bare endeballer, og

det kildede så overraskende at jeg ikke kunne lade være med at vrikke.

"Du skal ligge helt stille og ikke sige noget," sagde Mallory, "det er en regel."

Jeg lå helt stille.

"Hver gang du bevæger dig får du svirp."

Jeg regnede straks ud at det var en ny regel, som Mallory lige havde fundet på.

"God ide," sagde Michael.

"Hov, hun bevægede sig, gør det nu."

Mallory slog mig, men ikke så hårdt som Michael havde gjort. Jeg gav et lille hop.

"Igen," sagde Michael.

Mallory slog mig igen , - lige der hvor min ende var højest oppe i luften. Jeg kunne næsten ikke lade være med at bevæge mig selv om han ikke slog hårdt. Det var som om han vidste lige præcis hvordan han skulle gøre det, så jeg blev overrasket hver gang. Men jeg vrikkede også en lille smule med enden med vilje. På den måde var det alligevel mig som bestemte!

Kapitel 6. Jeg viser drengene min navle

Nu kendte jeg bindeleg. Det var at blive flettet i den bare ende af Mallory, og det var en meget hemmelig leg som man ikke måtte fortælle om til nogen. Jeg elskede den leg nu da jeg vidste alt om den. Jeg kendte også reglerne. Først havde jeg givet dem lov til

at binde mig, så narrede de mig med sømstokken, så de fik lov til at trække mine bukser ned og flette mig. De gjorde hele tiden noget som de troede, at pigen ikke kunne lide, men som pigen hemmeligt godt kunne lide. På den måde fik de pigen til at give dem lov til at gøre det som de virkelig gerne ville, og så lavede de hele tiden nogle nye regler som passede til det, de gerne ville. Det var en meget indviklet leg, men nu vidste jeg hvad den gik ud på, - men hvad nu hvis der var mere, som jeg ikke vidste? Det som de havde hvisket om tidligere? Pludselig sagde Mallory, "du er sød, Marie, du er god til at lege bindeleg."

Jeg blev lige så varm i kinderne som jeg var i enden, da han sagde det. Han kunne godt lide mig!

Michael hviskede noget til Mallory, " ... du lovede ..." jeg kunne ikke høre resten. Mallory sagde noget jeg heller ikke kunne høre, men Michael svarede, "vi laver bare en ny regel."

Jeg vidste det! Det var sådan legen var. Lidt efter sagde Mallory højt, "vi har lavet ny en regel, Marie, vi vil gerne prøve at binde dig på en anden måde, og give dig en ny chance for at komme fri."

Jeg blev lidt bange, var der en anden måde?

"Hvordan?"

"Det siger vi ikke,

"Jeg vil fri nu," svarede jeg. Det ville jeg gerne, nu

kendte jeg jo legen, og vi kunne lege den en anden gang når mine forældre ikke var hjemme.

"Hvis du ikke vil, så slår vi dig med sømmene."

Denne gang troede jeg ikke på ham, de havde jo narret mig tidligere med sømstokken.

"Jeg vil ikke," sagde jeg.

"Det er en regel, Marie, jeg har lovet Michael at han måtte prøve at slå dig med sømmene, og han vil gerne. Reglen er at hvis vi må binde dig på anden måde, så lover vi at du ikke bliver slået med sømmene."

Jeg blev bange. Michael ville helt sikkert slå mig med sømstokken hvis han fik lov, og det ville jeg ikke kunne holde ud. Michael var rigtig ond. Så var det meget bedre at blive bundet på en anden måde. Jeg ville også gerne bevæge mig lidt fordi jeg havde ligget så længe på maven.

"Okay," sagde jeg.

Drengene løsede selerne der holdt mine ankler fast til sengesiderne, men lod dem blive siddende om mine ankler. Da mine ben var fri, trak de mig op mod sengens hovedgærde. De trak hurtigt min natkjole på plads bag på, og da de trak mig op i sengen, gled den også ned foran så jeg kunne lade som om, jeg ikke vidste, at den havde været trukket op. Jeg troede de ville løsne mine håndled, men i stedet sagde Mallory,

"tril dig om på ryggen." Jeg gjorde det med det samme, det var nemt nok. Nu lå jeg på ryggen med hænderne over hovedet og tænkte på, hvad de havde fundet på denne gang, heldigvis kunne de ikke mere se min ende, og så længe jeg bare lå på ryggen var der ikke noget, drengene kunne gøre, - så vidt jeg vidste.

Jeg så lyset gennem gardinerne i det store vindue. Der var masser af sol udenfor, og det var lige over middag. Jeg kiggede op på Michael og Mallory som stod på hver side af sengen. De havde et udtryk i øjnene som jeg aldrig før havde set hos en dreng og heller ikke hos andre. Måske lidt hos onkel Georg den gang med undertøjet. Men onkel Georg var voksen, og han kiggede ikke så meget som Michael og Mallory. De stirrede på mig som om de havde en stor hemmelighed, jeg ikke kendte. Jeg forstod heller ikke hvad de kiggede på nu, hvor de ikke kunne se min ende. Jeg tænkte at de nok ville binde mine ben igen. Men så sagde Michael, "hun skal bindes for øjnene."

"Hvorfor det?" spurgte jeg.

"Sådan er reglen," svarede Mallory, "når man leger bindeleg, skal man bindes for øjnene."

"Ja," sagde Michael.

Det var garanteret noget de selv havde fundet på, så de kunne gøre et eller andet, som jeg ikke vidste

om. Nu kendte jeg legen.

"Jeg skal nok lade være med at kigge," sagde jeg.

"Hvordan det?"

"Jeg holder mine øjne lukket."

"Det gælder ikke, du skal have rigtigt bind for øjnene, sådan er reglen."

"Jeg havde ikke bind for øjnene da jeg lå på maven," sagde jeg.

"Når man ligger på maven, skal man bindes for munden, når man ligger på ryggen, skal man bindes for øjnene, sådan er reglen," sagde Mallory.

Sådan blev det selv om jeg ikke kunne forstå, hvorfor det var så vigtigt. Drengene måtte have en anden grund. Jeg tænkte på at onkel Georg havde været glad for, at mine øjne fortalte historier.

"Så kan I ikke læse historierne i mine øjne," sagde jeg for sjov. Drengene forstod selvfølgelig ikke hvad jeg mente. De fandt et tørklæde i mit tøjskab og bandt det rundt om mit hoved. De måtte have en grund som jeg ikke kendte, til at finde på den regel.

De tog fat i mine ankler og trak mig nedad på sengen ligesom da de bandt mig første gang, indtil mine arme var strakt helt op forbi mine ører. Mit lange hår flød opad som en strøm, mens jeg gled afsted, og min natkjole gled opad under min ryg indtil den sad næsten oppe ved halsen. Forsiden af

natkjolen gled kun op til midt på maven. Nu vidste jeg at drengene igen kunne se det hele af mine underbukser. Men det var forsiden denne gang.

Så fik jeg to tanker, som var lige uartige. Først tænkte jeg på djævlepigen på mine underbukser, hun havde jo slet ikke noget tøj på. Men den anden tanke var helt ny. Hvad nu hvis drengene også kunne se min navle? Det var det mest hemmelige sted som jeg kunne forestille mig, at drengene havde lyst til se. Jeg kunne ikke mærke om natkjolen dækkede min navle, og jeg kunne heller ikke se efter.

Drengene tog fat i mine ben og trak dem ud til siden lige som før, mens de grinede. Måske var det derfor jeg skulle bindes på en ny måde. Så drengene kunne se min navle? Det måtte være det. Det var derfor de grinede. Det var ikke djævlepigen de grinede ad, men fordi de kunne se min navle.

De bandt mine ankler, så mine ben var helt spredte. Meget mere end første gang. Helt ud til siderne så jeg bøjede i knæene og havde fødderne ned på hver side af sengen. Jeg kunne også mærke at min mave blev flad, og at mine ribben strittede ligesom når jeg hang med hovedet nedad i gyngerne på legepladsen.

"Så får du ti minutter, måske får du også lidt ekstra tid lige som sidst," sagde Mallory.

"Nu må du ikke gå nogen steder!" drillede Michael,

" vi kommer tilbage om ti minutter!"

De løb ned ad trappen og smækkede med hoveddøren. De kommer tilbage med det samme, tænkte jeg, de er slet ikke gået, de vil bare have at jeg tror, de ikke her. Det var en gammel leg. Alle børn kender den leg.

Selvfølgelig var de ikke gået, de ville se min navle uden at jeg vidste det, og lidt efter hørte jeg et lille knirk fra det næstøverste trappetrin. Det var jeg glad for, jeg ville ikke være helt alene, desuden havde lovet ikke at 'flette' mig igen. Men jeg vidste ikke om de talte sandt. På den anden side gjorde de kun noget ved mig når de havde narret mig til at sige, at de godt måtte. Det var meget meget uartig, men jeg behøvede jo ikke at fortælle det til mine forældre nu hvor drengene ikke ville ødelægge mine underbukser med sømstokken. Men ingen havde nogensinde før fået lov at se min navle undtagen far og mor og onkel Georg.

De var i værelset. Jeg holdt vejret og hørte en der straks holdt op med at ånde. For sent. Jeg havde afsløret dem. Jeg var lige ved at grine, men så huskede jeg at de ikke måtte tro, jeg syntes det var en dejlig leg. Jeg var glad for at det nu var mig, som narrede dem! Nu da jeg vidste de var der, blev jeg modig. Jeg begyndte at hive i bæltet der holdt mine

arme, og jeg hoppede maven op og ned som om jeg prøvede at komme fri. Men den virkelige grund var at jeg godt ville vise dem min navle, uden at de vidste, at jeg gjorde det med vilje! Det var det mest uartige som en pige kan gøre. Jeg var lige ved at grine igen, og vred mig en masse for at de ikke skulle opdage det.

Kapitel 7. Jeg narrer drengene - eller?

Jeg kunne ikke høre dem eller se dem, men mærkede et lille bump i sengen og blev ikke overrasket da jeg følte et ganske svagt pust af luft på min mave, og at min natkjole rørte sig lidt på mit bryst. Så kunne jeg pludselig ikke mærke den mere. Jeg lod som ingenting, men jeg var sikker på at Michael og Mallory sad på hver side af sengen, og at de havde løftet min natkjole og kiggede på min navle. Men de vidste ikke at jeg vidste det! Det var en sjov leg. Jeg huskede at blive ved med at vrikle for at komme fri og lade som ingenting, men nu følte jeg ganske let at natkjolen kildede mit bryst, og at der kom mere kølig luft. Jeg løftede den ene skulder, straks gled natkjolen et lille stykke op. Jeg prøvede med den anden skulder, og natkjolen gled op igen. De prøvede at tage natkjolen af mig uden at jeg opdagede det! Hvad skulle jeg gøre? Jeg tænkte jeg ville narre dem, så de ikke vidste, at jeg vidste, at de tog min natkjole af. Så kunne jeg bare lade som om, jeg stadig havde den på,

for jeg kunne jo ikke se noget. Pludselig syntes jeg det var en vældig god ide, at de havde bundet mig for øjnene. Jeg vred mig og strakte mig og sparkede med fødderne, og der kom en prikken i min mave som om jeg var nervøs, bortset fra at det føltes godt, og min ophidselse blev dobbelt da jeg mærkede kjolen ganske let mod mit ansigt. Men kjolen kunne ikke komme af, så længe jeg lå på den. Jeg begyndte at rulle fra side til side, og hver gang jeg løftede en skulder, mærkede jeg at kjolen blev trukket et lille stykke højere op. Den kom helt op over mit ansigt, og drengene holdt den hele tiden så den ikke rørte mig, men jeg kunne alligevel mærke hvad de gjorde. Jeg narrede dem rigtigt. Jeg bevægede mig som om jeg virkelig kæmpede for at komme fri.

"De kommer nok snart," sagde jeg højt, "jeg gemmer mig i skabet inden de kommer!"

Mens jeg snakkede og vred mig, gled natkjolen højere op hver gang der var et løst sted. Den kom helt ud over mine hænder, og pludselig var den væk. Jeg havde narret dem! Det kildede i mig af fornøjelse. Jeg var næsten sikker på jeg kunne høre dem ånde lige ved siden af mig, men på en måde var det som om de slet ikke var der, for nu var de nødt til at liste ud igen helt stille og ned til hoveddøren, før de kunne komme tilbage.

Jeg begyndte at spekulere på, hvorfor de havde gjort så meget for at få min natkjole af, uden at jeg skulle vide det. De havde jo set min navle i lang tid, og de havde også set mine underbukser. Så tænkte jeg igen på djævlepigen på mine underbukser, som ikke havde noget tøj på. Et chok! Mine brystvorter! Mine små nipler. De havde narret mig igen! Nu kunne de både se min navle og mine brystvorter, og jeg havde endda hjulpet dem med det. Ikke engang den lille djævlepige viste sine brystvorter. Jeg kunne mærke at drengene kiggede. Det var den frækkeste leg jeg nogen sinde havde leget!

Pludselig, - jeg holdt vejret og lå helt stille, - følte jeg at mine underbukser bevægede sig. Drengene rørte ved dem! I lang tid mærkede jeg ikke noget og pustede langsomt ud. Måske var det kun noget, jeg troede. Nej! Der var det igen! Jeg følte elastikken give et lille ryk i den ene side et kort øjeblik, så var det væk. Der var det igen! Et ganske lille nap, så et til. Drengene pillede ved mine underbukser! Det gik op for mig, at jeg ikke kunne mærke elastikken nogen steder på maven, kun på ryggen hvor den strammede mere end den plejede.

Uhh, oh! Hvad lavede de? Jeg ville alligevel ikke være en uartig lille pige. Jeg sagde til mig selv at de turde ikke, men fornemmelsen på maven fortalte mig

at de både turde og ville. Jeg mærkede et tydeligt træk i elastikken. Nu vidste jeg hvad Michael og Mallory var ved at gøre, og jeg forstod at de havde planlagt det hele, men jeg vidste ikke hvad jeg skulle gøre ved det.

DE TRÆKKER MINE BUKSER NED! Tanken skreg gennem mit hoved og gav mig nye kræfter til at rykke i snorene: Michael og Mallory var ved at trække mine bukser ned! På forsiden! Jeg mærkede elastikken stramme på ryggen, men jeg kunne ikke mærke den på maven, og nu var underbukserne pludselig det eneste jeg havde på.

Okay, jeg havde hjulpet dem med at tage natkjolen af mens jeg lod som om, jeg ikke vidste det. Men det var anderledes. Okay, jeg havde ladet dem binde mig til sengen to gange, men det var anderledes, og jeg havde også bedt dem om at trække mine bukser lidt ned da jeg lå på maven og troede, de ville slå mig med sømstokken, men det var alt sammen anderledes. De havde narret mig hele tiden! Men måske ville de have gjort det alligevel selv om jeg ikke havde hjulpet dem. På den måde var det ikke rigtig min skyld. Heldigvis! Jeg kunne mærke at de opgav at trække i mine bukser. Det måtte være fordi mine ben lå helt ud til siden, så det var umuligt få bukserne ned. Det var også derfor jeg ikke havde fået helt bar ende, da jeg lå

på maven. Jeg gispede af lettelse, - de kunne ikke gøre det.

Drengene sagde ikke noget. Naturligvis. De lod jo som om de ikke var der, og jeg sagde heller ikke noget, for jeg lod jo som om jeg ikke vidste, at de var der. Hvis de indrømmede at de var der, måtte de også indrømme, at de havde taget natkjolen af mig, og hvis jeg indrømmede, at jeg vidste, de var der, måtte jeg indrømme at jeg havde hjulpet dem. Det var ret indviklet. Men i det mindste afholdt det dem fra at tage mine bukser af.

Det var som om de helt havde givet op. Jeg mærkede ikke flere ryk i elastikken. Jeg hørte heller ikke noget der bevægede sig, ingenting der bumpede eller pustede eller hviskede eller noget som helst i hele værelset. Der gik meget lang tid, ti minutter tror jeg. Så mente jeg de var gået nedenunder, måske for at tale sammen, måske var de gået helt ud af huset og havde efterladt mig alene. Men de havde ikke løst mig inden de gik!

Efter ti minutter mere eller deromkring blev jeg urolig. Jeg vidste ikke hvor lang tid der var gået, men der skulle være gået tid nok til at de kunne nå hjem og komme tilbage. Det varede alt for længe. Jeg blev bekymret. Hvis de ikke kom tilbage og løste mig, ville mine forældre finde mig. Det ville være forfærdeligt!

Så ville jeg blive nødt til at fortælle dem det hele og alt det jeg selv havde gjort. Til sidst råbte jeg, "Michael og Mallory, kom nu, hvor er i?"

Jeg ønskede at de skulle komme, jeg ville hellere at Michael og Mallory gjorde alt muligt ved mig end, at mine forældre skulle finde mig bundet til sengen uden natkjole på.

Da jeg næsten var ved at få panik, hørte jeg hoveddøren nedenunder. Mit hjerte hoppede helt op til halsen. Jeg troede jeg hørte fodtrin, som gik stille rundt dernede, men der var ingen som talte eller kaldte på mig. Det måtte være mine forældre som kom for tidligt hjem! Jeg skreg ganske stille og desperat,

"Michael, Mallory, hjælp!"

Så var der fodtrin som begyndte at gå langsomt op ad trappen. Michael og Mallory ville have sprunget hurtigt op for at se mig, så det måtte være far eller mor. Fodtrinene nåede den sidste trappe op til mit værelse. Trinene var tungere og langsommere end Michaels og Mallorys. Jeg begyndte at græde.

"Hej, Marie, hvordan går det!"

Det var Mallory! Jeg blev helt vildt glad for at det var ham, og helt vildt vred fordi han ikke var kommet før. Jeg vidste ikke hvad jeg skulle sige. Mallory sagde det næste.

"Du ser sød ud i natkjole!" Jeg var glad for, at han kaldte mig sød, men jeg kunne ikke sige noget om natkjolen, for så ville han vide at jeg vidste, jeg ikke havde natkjole på. Det var ligesom når man spillede dam, og man stod lige, ingen kunne sige noget om den anden, men jeg havde stadig et lille trick: Jeg havde stadig bind for øjnene.

Kapitel 8. Bind for øjnene og nye regler

Hvis jeg spillede perfekt uskyldig, ville han tro at jeg troede, at jeg stadigvæk havde natkjole på. Jeg syntes det var en smart plan. Det var det ikke.

Men det var for sent for mig at gøre det om. Nu var jeg nødt til at blive ved med at lade som om jeg havde natkjole på - i hvert fald indtil de tog tørklædet af mig. Michael var der også, "klart nok," sagde han. Jeg var fuldstændigt fanget. De havde fået natkjolen af mig frivilligt, og jeg var nødt til at lade som om jeg ikke vidste det, for ellers måtte jeg indrømme at jeg selv havde hjulpet dem. Nu kunne de se min navle og mine brystvorter og den lille nøgne djævelpige lige så meget de ville, og de havde også pillet ved mine underbukser, men jeg var nødt til at lade som ingenting. De havde narret mig igen!

"Tiden er gået, Marie." Mallory var helt tæt på mig, "og så vidt jeg kan se, er du ikke kommet løs. Nu har vi lov til at flette dig to gange fordi du ikke kom løs

sidste gang og heller ikke denne gang."

Det kunne ikke passe.

"Vent," sagde jeg, "du sagde, at I ikke ville flette mig hvis I fik lov at binde mig igen."

"Nej," rettede Michael, "vi sagde du fik en chance mere for at komme fri, og hvis du kom fri, ville vi ikke flette dig. Men du er slet ikke kommet fri, derfor skylder du os for to gange, sådan er reglerne. Det er en gang til Mallory, og en gang til mig, og jeg har lov til at bruge sømstokken!"

"Og tiden er gået," tilføjede Mallory.

"Nej, nej, du sagde," begyndte jeg, "I - I narrede mig!"

"Nej vi gjorde ikke, vi gav dig bare nogle flere chancer, vil du prøve en gang mere?"

"Hvad mener du?"

"Hvis vi må binde dig en gang til, så lover vi at du kun bliver flettet én gang og kun med pilegrenen, hvis du ikke kommer fri."

Jeg følte en stor lettelse, Mallory passede alligevel på mig! Stille sagde jeg, "det skal være Mallory."

Michael mumlede noget surt til Mallory, og jeg hørte Mallory sige, "et andet sted." Så sagde han højt, "det er i orden, Marie."

Hurra, jublede det inden i mig, jeg får smæk med pilegrenen af Mallory, når de binder mig igen.

"Hvis vi ikke må binde dig igen, har Michael lov at slå dig med sømstokken."

Jeg havde forstået det.

"Vil I binde mig på samme måde?" spurgte jeg.

"Nej, vi finder på noget andet, sådan er reglerne," svarede Mallory.

"Okay," sagde jeg, "jeg vil gerne."

Jeg var lidt forvirret. Jeg burde have vist de ville narre mig. Michael løsnede mine ankler, og Mallory tog bæltet af sengen, men lod det sidde om mine håndled. Jeg fornemmede at han fik natkjolen væk, og jeg var lige ved at grine. Men så holdt Mallory mine hænder og hjalp mig op at sidde på sengen. Han blev ved at holde mine hænder så jeg ikke kunne røre ved tørklædet og heller ikke opdage, at min natkjole var væk.

Michael sagde: "hun skal op at stå."

Mallory hjalp mig op og lagde mine hænder på sengens høje ende. Han snoede hurtigt bælteerne rundt om metalstangen. Hele tiden passede han på ikke at røre ved mig, for så ville jeg jo opdage at min natkjole var borte. Men nu måtte jeg holde på sengen og lade som om, jeg havde natkjole på. Drengene fniste. Jeg blev varm i kinderne og mærkede en kølig luft på maven og på brystet. Det kildede, det var endnu frækkere at stå op end at ligge ned. Heldigvis

havde jeg stadig bind for øjnene så jeg kunne lade som om jeg ikke vidste, at jeg kun havde underbukser på.

"Er jeg bundet nu?" spurgte jeg.

"Nej," sagde Michael, "vi skulle bare lige," han fniste, "se dig."

Jeg vidste godt hvad han mente, men jeg var fanget af min egen løgn.

"Vi skal her over," sagde Mallory. Han løste bælteerne fra sengen og drejede mig rundt flere gange.

"Stå stille,"

Jeg stod stille.

"Løft hænderne op over hovedet, Marie!"

Jeg løftede hænderne op over hovedet.

"Du skal holde hænderne oppe, indtil vi siger til."

Mallory gav slip på mine hænder. Jeg kunne sagtens tage dem ned, men så ville jeg røbe det hele, og så ville de helt sikker blive vrede fordi jeg havde brudt reglerne, og måske ville Michael få lov at slå mig med sømstokken. Det turde jeg ikke risikere. Jeg havde heller ikke særlig lyst. Det var stadig morsomt, men helt anderledes at stå op. Nu følte jeg mig nøgen og meget genert, men så faldt det mig ind at jeg jo lod som om jeg havde natkjole på. Jeg tænkte meget hårdt og forestillede mig at natkjolen virkelig var der. Jeg narrede dem! Men kun så længe jeg havde bind

for øjnene.

De kom hen til mig. Denne gang sagde de ikke noget, men de skramlede med mine siddeskamler. Jeg hørte de satte dem ved siden af mig. Hvad ville de nu? Så hørte jeg at de stillede sig op på skamlerne, og Mallory tog mine hænder, han talte til mig højt oppe fra.

"Det er den nye måde," sagde han. Jeg mærkede at bælteerne blev bundet fast til noget oppe i luften. De hoppede ned fra skamlerne.

"Vi er ikke helt færdige, sagde Michael,"stil dig på dem her."

Jeg mærkede to tykke bøger ved mine tæer og stillede mig op dem. Bælteerne blev slappe, og jeg tænkte det ville blive nemmere at slippe fri denne gang, måske ville de med vilje gøre det nemmere, men de kravlede op på skamlerne igen og strammede bælteerne en gang til.

"Løft fødderne, Marie."

Jeg løftede fødderne, - og så var bøgerne væk. Pludselig var jeg meget strakt, meget mere end før, og min mave blev helt tynd. Jeg mærkede mine ribben stikke frem. Det var spændende! Drengene stod omme bag ved mig. De ville åbenbart hellere kigge på mig bagfra. "Jeg er en lille djævel!" sagde jeg til mig selv.

"Nu tager vi tørklædet af, Marie,"

Nej, tænkte jeg, men nåede ikke at sige det højt, og missede med øjnene mod lyset. Det var skarpt sollys fra mit vindue.

"Nej! NEJ! NEEJJ!!" skreg jeg, "tag mig ned, tag mig ned, jeg vil ikke være her, tag mig need!"

Michael og Mallory lo og lo bag ved mig så de næsten ikke kunne få vejret.

"Vi måtte jo binde dig et nyt sted, er det ikke et godt sted?"

Drengene havde bundet mig lige foran vinduet! Gardinet var trukket væk, og jeg kunne se vores have, mors frugthave og blomsterbede og – værst af alt – legepladsen lige overfor hvor Tina og mine andre veninder legede i gyngerne. Jeg kunne se dem helt tydeligt og hvis de kiggede op, så ...

"Tag mig need!" gentog jeg rædselsslagen, "de må ikke se mig."

"Hvorfor må de ikke se dig Marie, du har jo natkjole på! Nå, nej, hvorfor har du ikke natkjole på? Har du taget den af?"

"Ja, ja, Neeej! Tag mig need!"

Jeg var rædselsslagen ved tanken om at Tina eller en af de andre piger ville kigge op mod vinduet.

"Du prøvede på at narre os," sagde Michael, "det er imod reglerne."

"Hvad mener du?" hviskede jeg selvom jeg kendte svaret.

"Du vidste godt vi tog natkjolen af dig. Du lod bare som om du ikke kunne mærke det."

"Hjælp mig, Mallory, Tina må ikke se mig, vil I ikke godt trække gardinet for."

"Gardinet er ikke med i aftalen," sagde Mallory.

"Hvad mener du?"

"Vi aftalte du skulle flettes igen, men vi aftalte ikke noget om gardinet."

Michael grinede, "der gælder andre regler for gardiner!"

"Hvad er det for regler?" hviskede jeg.

"Det er en hemmelighed! Man må først sige det det, når gardinet er trukket for!" Michael spruttede af grin.

"Det er rigtigt nok," sagde Mallory, " hvis du siger nej, så fletter vi dig uden at trække gardinet for, hvis du siger ja, så trækker vi gardinet for og fortæller hvad den nye regel er."

"Denne gang behøver du ikke skynde dig," sagde Michael.

Hvad skulle jeg gøre? Hvis jeg sagde nej, ville Tina få øje på mig, så ville alle pigerne komme løbende og stå nede haven og se på at Mallory flettede mig, de ville drille mig i skolen altid fordi jeg selv havde givet

drengene lov, og mine forældre ville få det hele at vide. Hvis jeg sagde ja, vidste jeg ikke hvad den nye regel var, måske var det sømstokken. Men lige meget hvad den nye regel var, kunne det ikke være så slemt som hvis de andre piger fik øje på mig. Hvor længe ville der gå? To minutter? To sekunder?

"Træk gardinet for," hviskede jeg.

"Siger du ja til den hemmelige regel?"

"Ja, ja, træk gardinet for."

"Det er i orden," sagde Mallory, "træk gardinet for, Michael."

Michael gjorde som han sagde. Jeg var blevet narret, narret, narret. Hvordan var det dog gået til? 'Det er fordi du er en uartig lille pige,' sagde en stemme inden i mig. Det var djævelpigens. Men nu var det i det mindste kun Michael og Mallory der kunne se mig, og det behøvede jeg ikke fortælle til nogen.

"Hvad er den nye regel?" spurgte jeg.

"Det er en hemmelighed!" Michael spruttede af fnis.

"Men, I sagde ..."

"Det er rigtigt nok," sagde Mallory, "den nye regel er hemmelig, du skal selv gætte hvad den er! Reglen er at du skal gætte hvad reglen er!"

Michael: "Ja, det er ligesom før, bare omvendt!"

Det forstod jeg ikke og tænkte at drenge virkelig er

onde, men nogen gange er de det på en sjov måde!

Mallory: "Du skal nemlig gætte hvad det er vi gerne vil."

"Men jeg ved jo ikke ..."

Mallory: "Det tror jeg du gør, hvis du tænker dig om."

Michael: "Der er også det med natkjolen."

Mallory: "Ja, du prøvede at narre os."

Michael: "Man må ikke lyve, når man leger bindeleg!"

Mallory: "Nej, du skal svare rigtigt lige meget hvad vi spørger dig om."

Michael: "Sådan er reglen."

"Men hvis jeg ikke ... ?"

Mallory: "Så fletter vi dig,"

Og Michael tilføjede, "men først trækker vi gardinet fra!"

Kapitel 9. En kort pause

I lang tid var der stille i værelset. Måske havde der været stille længe uden at jeg havde bemærket det, men nu sivede stilheden ud af væggene, flød ind med sollyset dæmpet af gardinerne og var i de små lyde, som drengene lavede. De gik lidt rundt, flyttede med skamler, ventede som om der var pause i festlighederne. Det var over middag, men mine forældre ville først komme hjem om nogle timer, vi

havde hele eftermiddagen til at lege. Den rigtige leg. Den som drengene hele tiden havde vidst vi skulle lege. For lidt siden troede jeg at jeg kendte legen og alle dens forunderlige regler, men det gjorde jeg ikke. Langt fra. Jeg kendte kun første del, de indledende tag og greb. Nu kom anden del. Om lidt skulle vi lege igen. Forfra kunne man sige.

Meget var sket siden jeg for nogle timer siden koket havde ført drengene op ad trappen og indledt vores eventyr. Nej, jeg kunne umuligt have vidst hvor langt min lille løgn og uskyldige nysgerrighed ville føre os. Men nu var Mallory ikke kun naboens dreng og Michael hans lillebror, nej, Mallory var en ridder sådan som jeg havde set dem på film, og Michael var hans væbner der lydigt udførte alle hans ordrer. I mellem dem stod jeg, - en prinsesse der hemmeligt elskede ridderen.

Sådan tænker jeg af og til på disse begivenheder når min fantasi, hvad der somme tider hænder, løber raskere end den burde, men sådan oplevede jeg det naturligvis ikke dengang. Det er snirklede ornamenter, - så snirklede som krummelurene på min seng - som jeg senere har tilføjet historien, og først nu - mange år efter - kan fortælle om i erfaringens nuancerede sprog; for hvad jeg de næstfølgende timer dengang oplevede var en fortsættelse af formiddagens

raffinerede dobbeltspil.

Drengene havde jo narret mig (og jeg havde været meget villig til at lade mig narre). Derfor stod jeg nu med hænderne bundet til en gardinstang, kun med underbukser på, på tæer så min mave var strakt helt tynd. Jeg havde selv taget min natkjole af for at drille dem, og de havde givet mig smæk i enden. Hvad ville de mere?

Jeg var elleve år, og vidste stadig kun lidt om hvorledes drenge tænker, - om end de foregående timer drastisk havde forøget min viden. En ting havde jeg dog opnået; de ville ikke trække gardinet fra hvis jeg fulgte reglerne, og det kunne måske endda igen blive frækt og sjovt når blot det var hemmeligheder, som blev der i værelset; ingen veninder, ingen far og mor, kun mig og Mallory og Michael. Der var også en anden ting; jeg kunne ikke mere spille uskyldig og lade som om jeg ikke vidste, hvad der var sket med natkjolen. Men lad mig nu fortælle hvad der videre hændte.

Mallory kom hen foran mig med en skammel. Roligt satte han sig og lænede sig nonchalant tilbage mod vinduet. Fordi han sad med ryggen mod vinduet, så hans øjne ekstra mørke ud mens det bløde sollys dæmpet af gardinet var lige på mig. Af en eller grunden vidste jeg at det var pænt.

Mallory var langsom nu. Det havde han ikke været før, kun rolig. Han var anderledes (men nu var han jo også en ridder som havde fanget en prinsesse), og jeg anede at legen også ville blive anderledes, men vidste stadig ikke hvad drengene ønskede, – det skulle jeg jo selv gætte ifølge den nye regel – men hvad det end var, så ville de få det med eller mod min vilje (selvfølgelig fik de det, og endnu i dag ved jeg ikke om det skete med eller mod min vilje – måske begge dele). Jeg vidste desuden at lige meget hvad der skete, så kunne jeg ikke sladre, men det havde drengene vidst længe.

Michael kom hen ved siden af Mallory. De kiggede på mig, og jeg kunne ikke mere lade som om jeg havde natkjole på. Mallory sagde: "Det var sjovt at se da du vred dig på sengen, og gjorde dig lækker. Du lod som du ikke vidste, vi var der."

Gjorde mig lækker! Mine kinder brændte af skam – og af noget andet som jeg ikke havde ord for. De havde vidst det hele tiden, vidst at jeg godt ville vise dem min navle og mine brystvorter. Mallory kiggede på mine brystvorter, og jeg mærkede at de strittede ud imod ham. Åh, tænk hvis han kom til at røre ved dem!

Michael var mere urolig, han fnisede, kiggede op og ned, så på mine underbukser, men dem havde de jo

set hele tiden lige siden vi gik op ad trappen. De havde også set den lille djævlepige som ikke havde noget tøj på. *Som ikke havde noget tøj på.* Men så langt var jeg endnu ikke kommet i min forestillinger om hvad drenge vil.

"Hvad så," sagde Mallory, "kan du lide vi kigger?"

Jeg rystede på hovedet.

"Du må ikke lyve."

"Nej, du må ikke lyve," sagde Michael som sin herres tro ekko, "du tog selv natkjolen af."

Det var sandt. Jeg ændrede min sideværts bevægelse af hovedet til en op ned bevægelse.

Michael: "Du ville nemlig godt have vi så dine brystvorter!"

Mallory: "Kan du gætte hvad vi gerne vil nu?"

Nu kom det med at gætte. Af en eller anden grund blev jeg modig, måske fordi jeg nu vidste at det som skete, var hemmeligheder, som ingen andre ville få at vide om. Desuden var det et nemt spørgsmål.

"Du vil ... røre ved ... mine ... b ... "

"Nej," sagde Mallory, "Michael vil røre ved dine brystvorter!"

Michaels ansigt lyste.

"Men på en særlig måde. Michael, find et stykke papir."

Michael for forbi mig, jeg hørte noget papir knitre.

"Sæt dig ved siden af hende og kild hende med papiret."

Michael tog en skammel, satte sig ved siden af mig og gned med papiret på mine ribben – lidt forvirret.

"Du skal kun bruge spidsen."

Han begyndte at kilde mig med et hjørne af papiret.

"Gør det på hendes brystvorter!"

Nu forstod Michael. Spidsen af papiret stak i min ene brystvorte.

"Langsommere," sagde Mallory. Michael stak mine brystvorter med papiret, den ene, den anden, den ene. Langsomt. Åh, hvordan kunne Mallory vide at ... Jeg vidste det jo ikke engang selv.

"Hun er ved at få bryster," sagde Michael, "de er ikke ret store, men man kan godt se dem."

Ja, man kunne godt se dem, men jeg troede ikke drengene ville lægge mærke til det. Mine bryster var ganske små, det var kun nogle uger siden jeg opdagede dem, men mine brystvorter var blevet lidt større og stak lidt mere ud i luften.

"Det ved jeg godt," sagde Mallory, "det er derfor hun skal have tortur på brysterne."

Tortur? Det var både værre og bedre end noget jeg nogen sinde før havde prøvet. Især fordi Mallory sad og kiggede med sine mørke øjne. Man så det aldrig på film, men nu vidste jeg, hvad det var. Lidt efter sagde

Mallory,"gør det nogen andre steder."

"Hvor," spurgte Michael

"Det må du selv om," svarede Mallory.

Michael prikkede mig rundt om brystvorterne, derpå helt op på halsen, ud under armene, tilbage igen og rundt om brystvorterne. Papiret var spidst, jeg anede ikke at papir kunne være sådan, men opdagede helt nye sider ved papir, foruden de to jeg kendte i forvejen.

Mallory sagde; "gør det længere nede."

Nu havde Michael forstået det. Han prikkede lige ned under mine små bryster, derefter på ribbenene, - jeg har næsten ingen kød på ribbenene, fordi jeg er så slank. Åh vor det kildede! Han fik en ide og prikkede mig ganske let lige over kanten af bukseelastikken som sad løs, fordi jeg var så strakt.

"Stop!" sagde Mallory. Og så spurgte han: "Kan du lide at få tortur."

Mit hoved gjorde bevægelser, rundt, til siden, op ned, men mest op ned; jeg måtte ikke lyve. Desuden var det sandt. Jeg elskede det!

Mallory spurgte; "hvor kan du bedst lide det, på maven eller på brysterne?"

Sådan kunne han ikke spørge, det var alt for frækt, men jeg var nødt til at tale sandt. Det med maven var spændende, og der var et eller andet der som jeg ikke

vidste om, men brysterne var alligevel det mest frække – troede jeg.

"På ... brysterne," hviskede jeg.

"Skal Michael gøre det igen?"

Jeg nikkede. Michael løftede straks papiret.

"Stands," sagde Mallory.

Jeg blev forvirret.

Men?" sagde Michael.

"Hun kan lide det. Når man får tortur, er det bedst hvis man ikke kan lide det!"

"Nåh ja, – hvad så? Hun sagde hun bedst kan lide det på brysterne, skal vi så ikke bare gør det på maven?"

"Det kan hun også godt lide."

"Men sååh?"

"Kan du huske hende på sengen da vi rørte ved elastikken i hendes underbukser, og hun lod som om hun ikke vidste det? Det tror jeg ikke hun kunne lide! Vel, Marie?"

Både og. Jeg kunne både lide og ikke lide det. Så lige meget hvad jeg svarede, ville det være sandt.

"Nej," svarede jeg. Nu kunne drengene ikke gøre mig mere, de kunne pille ved mine underbukser igen, men rigtigt slemt var det ikke, og når de havde gjort det, blev de nødt til slippe mig fri, så havde jeg fået tortur og havde talt sandt. Var jeg lidt skuffet over at

legen snart var forbi? Det var den ikke. Den var ikke engang halvvejs.

Michael spurgte, "skal vi så bare gøre det igen?"

"Ja," svarede Mallory, "men efter den nye regel!"

Kapitel 10. Drengene trækker mine bukser ned

Mallory flyttede hen ved siden af mig. De ville åbenbart begge to pille ved elastikken. Det måtte de gerne! Forsigtigt tog de fat i hver side, trak en lille smule ud og slap igen. De gjorde det mange gange, små nap som kildede, når de gav slip.

"Forsigtig," sagde Mallory, "hvis vi gør det langsomt, så opdager hun det måske ikke! Vel Marie? Lige som med natkjolen!"

Jeg kiggede ned på deres fingre, Mallorys var lange og slanke, Michaels korte og tykke med sorte negle, – og kom næsten til at grine. Men faktisk opdagede jeg det ikke! Michael fniste. De drillede og drillede, og min mave var helt flad af at blive strakt så elastikken ikke strammede – men kildede.

Først efter et stykke tid bemærkede jeg at elastikken når de gav slip, landede et lille bitte stykke længere nede end før. Ikke hver gang, nogle gange var det lidt højere, men lidt efter lidt gled den alligevel mest nedad. Jeg var næsten sikker; nogen gange landede elastikken lidt højere, men den gled

alligevel mere ned end den kom op. Lidt efter syntes jeg at bukserne var under min mave, så de sad på mine hofter, og jeg havde næsten ikke lagt mærke til det! Hvad var det de gjorde?

"Vent lidt," sagde Mallory.

De stoppede begge to.

Du skal gætte hvad vi gerne vil, det er den nye regel."

"Jeg, hvad? Det ved jeg ikke."

"Du må ikke lyve."

"Men jeg ved det ikke. "

"Det tror jeg du gør."

Neej. Jeg vidste det ikke, jeg ville ikke vide det.

"Jeg ved det ikke," sagde jeg.

"Det tror alligevel jeg at du gør, - Michael, vi gør det lidt mere, indtil hun finder ud af det."

"Neej, I må ikke."

"Hvad er det, vi ikke må?"

"I må ikke røre ved mine bukser."

"Hvorfor ikke, det måtte vi da lige før?"

"I må ikke trække mine bukser ned."

"Du vidste det altså godt! Marie, desuden skylder du os en tur med fletningen fordi du ikke er kommet fri, og du skylder fordi du narrede os med natkjolen."

Nej, nej, nej. Det var ikke retfærdigt, legen var meget mere indviklet end jeg troede.

"Men okay, så siger vi at du kun skal flettes uden på bukserne."

Mallory var en ægte ridder! De måtte gerne flette mig med bukser på, det var ikke slemt, tænkte jeg, drenge er alligevel ikke rigtig onde.

"Hent fletningen, Michael."

Michael hentede den flettede pilegren.

"Træk gardinet fra!" Michael tog fat i gardinet.

"Neeej!, I må ikke trække gardinet væk."

"Men gardinet er ikke med i reglen Marie, enten bliver du flettet med bukser på mens gardinet er trukket fra, eller også får vi lov til at trække dine bukser ned, - men du skal bestemme dig lidt hurtigt, ellers gør vi det hele, trækker gardinet fra, trækker dine bukser ned og fletter dig når du ikke har bukser på!"

Det var ikke retfærdigt.

"I må ikke!"

"Vi måtte da godt trække dine bukser ned henne på sengen."

"Det var noget andet."

"Men du prøvede at narre os."

"Det er imod reglerne!" skreg jeg.

"Hvad er imod reglerne?"

"Drenge må ikke tage bukserne af piger, det er forbudt."

"Ikke hvis pigen siger hun gerne vil. Vil du gerne, Marie?"

"Nej!"

"Vi gør det kun hvis du selv vil, sådan er reglen."

De måtte ikke trække mine bukser ned. Så kunne de jo se min ... blomst, det var ikke til at holde ud. Jeg mærkede at bukseelastikken sad lige over det som Tina kaldte vores blomst. Hun havde også sagt at en piges blomst er det mest hemmelige i hele verden, man må aldrig vise sin blomst til en dreng. Kun hvis man elsker ham. Men, - gardinet - og Tina - og de andre piger på legepladsen, det ville jeg ikke kunne holde ud.

"Hjælp mig, Mallory," bad jeg.

"Hvad så, Marie?"

"Træk mine bukser ned."

"Det kan vi godt hjælpe dig med, Marie."

"Ikke så meget ned," bad jeg stille.

"Hvor meget?"

"Lige som henne på sengen."

"Det er for lidt, Marie."

"Lidt mere," hviskede jeg.

"Hvor meget?"

"Kkknæene,"

"Vi trækker gardinet fra igen," sagde Michael, "hun vil jo ikke alligevel."

"Aaanklerne."

"Nu er vi der næsten, lige det sidste, Marie."

"I ... må ... godt ... tage ... dem ... helt af."

Jeg troede ikke jeg kunne sige det.

"Fortæller du det til nogen?"

"Nej."

"Aldrig nogen sinde?"

"Nej."

Det var rigtigt, troede jeg, men senere viste det sig at jeg godt kunne sige det til andre. Det kommer jeg til.

"Okay, så vil vi godt."

De havde dette særlige glimt i øjnene som drenge har, når de får hvad de vil have, og jeg fik tårer i øjnene, ægte tårer, det var jo mig som de fik. De ville gøre mig nøgen, det havde de hele tiden villet, og jeg havde ikke engang nogle af onkel Georgs farvede hårbånd. De ville trække bukserne af mig, og så ville de lave en ny regel. Måske ville de alligevel trække gardinet fra.

Elastikken gled endnu et lille stykke, om lidt kunne Mallory se min blomst, pludselig var elastikken ved knæene, og så faldt bukserne af sig selv resten ad vejen til de lå om mine fødder som et ubrugeligt redningsbælte. Michael snuppede dem og holdt dem op.

Ohhhh, ohhh, ohhhh, jeg græd indeni. Jeg kunne se djævlepigen. Hun lo og snakkede, ho, ho, du er en djævlepige, nu er du helt nøgen ligesom mig. Kan du lide det? Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle svare hende. Drengene stirrede på mig og var røde i kinderne (det må jeg også have været). De stirrede på min blomst, mens jeg holdt benene sammen så godt jeg kunne.

"Noow!" Sagde Michael.

"Hun er pæn," sagde Mallory.

Mallory syntes jeg var pæn.

"Hun skal flettes alligevel, men du skal gøre det Michael."

Jeg forstod det godt. For Mallory var en ridder, og Michael var hans tjener.

"Du må ikke gøre det hårdt Michael, hun er nemlig meget sød, - og hun er god til bindeleg."

Mallory elskede mig, derfor måtte han godt se min blomst.

Hver gang Michael ramte min ende med pilegrenen, vred jeg mig, selv om det ikke gjorde rigtigt ondt. Mallorys øjne var helt mørke, men han sagde ikke noget. Han kiggede på min blomst når jeg bevægede mig, og jeg vidste han kunne se den hele tiden. Tænk at det kunne være så dejligt at vise sin blomst til en dreng.

Pludselig sagde Mallory, "hold op Michael."

Michael standsede, "hvorfor det."

"Hun snyder!"

"Hvad mener du?"

"Hun kan lide det!"

Åh hvor blev jeg flov.

"Hvad så?" spurgte Michael.

De hviskede lidt, men det havde de gjort mange gange, og jeg lyttede ikke rigtigt efter. Det skulle jeg måske have gjort, så havde jeg været bedre forberedt. På den anden side ville det ikke have gjort nogen forskel.

"Wauw," fnisede Michael, "det er et godt sted."

Mallory satte sig igen foran mig med ryggen til vinduet.

"Vi vil gerne binde dine ben - kun det ene - så du ikke snyder."

Jeg nikkede, hvad forskel skulle det gøre om de bandt mit ene ben? Jeg mærkede en snor om min fod, så trak Michael den ud til siden og bandt den højt op til en krog i væggen så jeg stod på et ben. Nu kunne Mallory meget bedre se min blomst, men jeg forstod ikke det andet Michael lige havde sagt, og jeg havde aldrig før stået på den måde uden tøj på.

"Skal jeg flettes mere?" hviskede jeg til Mallory.

"Ja," svarede han, "fordi du snyder."

Pludselig syntes jeg det var helt rigtigt. Jeg måtte

ikke snyde, og det var snyd hvis jeg godt kunne lide, at Mallory kiggede på min blomst. Derfor skulle jeg flettes. Men det blev da ikke anderledes, fordi jeg stod på et ben? Jeg så undrede på Mallory.

"Du forstår det vist ikke helt, Marie," sagde han, "du kan jo godt lide at blive flettet i enden, ikke sandt?"

Jeg nikkede ganske lidt.

"Derfor vil Michael ikke slå dig i enden."

Jeg var forvirret, så kunne de jo slet ikke slå mig mere. Så havde jeg narret dem alligevel til sidst!

"Du forstår det om lidt," fortsatte han.

Michael gryntede bag ved mig, "der findes nemlig meget mere interessante steder hvor man kan smække en pige!"

Jeg forstod det stadig ikke. Jeg forstod det ikke før Michael ramte første gang. Så skreg jeg, så vred jeg mig, så prøvede jeg at hoppe. Jeg prøvede af al magt at fjerne min blomst fra Michaels 'fletning'. Jeg kunne ikke, han ramte mig hele tiden, pilegrenen kom op mellem mine ben og flettede min blomst. Jeg vred kroppen, jeg vred enden, jeg vred min blomst til begge sider, skubbede enden bagud, skubbede enden fremad, men jeg kunne ikke komme væk. Michael stod bag ved mig og svingede fletningen nede fra og op, - på min blomst, på mine inderlår. Han blev ved. Det

var som om min blomst brændte.

"Hold op, Hold op, Hold oop!" græd jeg.

"Om lidt," sagde Mallory.

"Hold oop!"

"Kan du lide det?"

"Neeej."

"Stands," sagde Mallory.

"Men skal vi ikke, - lidt endnu, måske kan hun stadigvæk lide det?"

"Jeg ved det ikke, men hendes forældre kommer snart."

"Hvad skal vi så?"

"Ikke noget."

"Ikke noget, hvad er det?"

"Tag alle de ting som er vores."

"Og så?"

"Så går vi."

"Men så kommer hendes forældre."

"Ja."

"Skal vi ikke slippe hende fri?"

"Nej"

"Jamen?"

"Det eneste som vi er helt sikre på, hun ikke kan lide, er at hendes forældre finder hende!"

"Wauw, men så sladrer hun."

"Nej hun gør ikke, hun siger det var noget hun selv

fandt på, og så kunne hun ikke komme løs. Du sladrer ikke selv om vi går? Vel, Marie?"

"Slip mig fri."

Drengene løste mit ben, så jeg igen kunne stå på fødderne.

"Kom," sagde Mallory, "lad os gå."

"I må ikke gåå, slip mig friii."

Det var sent eftermiddag da mine forældre kom hjem. Indtil da stod jeg på det samme sted - nøgen og bundet til gardinstangen. Det eneste jeg kunne var at vente, mens luften kølnede min blomst.

Min far kom op for at se til mig. Han slap mig fri og puttede mig i seng. Men det mest mærkelige var at han ikke sagde noget til mor. Han sagde heller ikke noget til mig og spurgte ikke engang om hvad der var hændt, og jeg har aldrig behøvet at komme med en forklaring. Måske troede han jeg selv havde gjort det. I mange dage kiggede han underligt på mig når vi spiste morgenmad, indtil han også holdt op med det.

Efter en måned var alt som før. Eller næsten alt - for da der var gået en måned spurgte jeg en dag om Mallory og Michael måtte komme over og lege næste gang far og mor besøgte faster Gerda. "Det er i orden," sagde min far hurtigt, "Marie er en stor pige, hun bestemmer selv hvem hun vil lege med."

Min mor nåede ikke protestere.

Kapitel 11: Mig og Tina

Det tog mig en måned at forstå hvad der var sket 'den fantastiske søndag', da Michael og Mallory klædte mig nøgen og gjorde alt det ved mig, som jeg har fortalt om, men da der var gået en måned, inviterede jeg dem igen til at lege på mit værelse. Denne gang - og de efterfølgende - skete der ikke vilde ting hvilket de nok havde håbet. Men jeg havde lært meget i den forløbne måned. Nu forstod jeg bedre hvad det er drenge vil med små piger, så de fik ikke lov at binde mig. - Okay, de så mig næsten uden tøj på en enkelt gang, men de kunne ikke narre mig mere. Man kan sige at jeg havde lært spillets regler.

Faktisk lod jeg som om jeg ikke rigtig havde forstået det, som skete den første gang, og drengene håbede utvivlsomt på en ny lejlighed til at få mig i deres magt. Så lo jeg og sagde, "I narrer mig bare ligesom sidst."

Men de kom igen, og vi spillede endda dam. Man kan måske sige at jeg, ud over hvad den 'fantastiske søndag' havde lært mig med hensyn til drenge, også havde opdaget, hvori pigers særlige magt består - at være henholdende og påholdende, nogle kalder det narrefisse, og det er det måske, men jeg syntes jeg havde noget til gode.

Det syntes Tina også. Efter et stykke tid betroede jeg mig nemlig til Tina – ikke på en gang, men lidt efter lidt, og det var det bedste, jeg gjorde i den sag. Mit usædvanlige rendezvous med Michael og Mallory kunne jeg ikke bære på alene.

Tina var en intelligent veninde, desuden var hun vildt betaget af hvad jeg havde oplevet. Hun fandt det ikke nær så slemt som jeg selv gjorde de første dage, men simpelthen spændende. Men det var jo heller ikke hende som havde hængt nøgen i min gardinstang og fået smækket sin 'blomst' af to store drenge. Jeg flæbede en del mens jeg fortalte Tina det hele, men lidt efter lidt gik det bedre, og Tinas ansigt lyste af iver mens jeg fortalte. Hvis hun havde været skræmt eller forarget eller bange, tror jeg ikke det var gået. Men hun lyste. Da jeg fortalte hende om natkjolen og om hvordan jeg troede, at det var mig, som narrede drengene, grinede hun, og da jeg fortalte, hvorledes det var drengene, der alligevel narrede mig, ja så klukkede hun af fornøjelse, men også af en slags 'det må vi gøre noget ved' beslutsomhed. Det var først da jeg fortalte om vinduet, at hun blev vred. "Det var sgu da for groft," sagde hun. "Tænk hvis jeg havde fået øje på dig." Og det var jo rigtigt nok.

Tina blev ved at være min bedste veninde. Efter 'den fantastiske søndag', som vi var begyndt at kalde

det, med Michael og Mallory, var det på en måde mig som vidste mest om drenge, men Tina var lærenem og lige så interesseret i emnet som mig. Vi udviklede os sammen og lærte af hinanden, og det som vi nu planlagde, kunne jeg umuligt have klaret alene, så selv om jeg fortsat var betaget af 'min ridder' – det havde jeg også fortalt Tina, – så skete der i store forandringer med os.

Hvad drengene tænkte om sig selv, ved jeg ikke. – Sørøvere? Riddere? Eller bare at de var nogle smarte fyre der fik narret tøjet af en elleveårig pige og brugte det til at onanere med resten af livet? Hvem ved. For mig var de ridderen Mallory og væbneren Michael, og måske var dette billede medvirkende til at jeg hurtigt fik et tilpas distanceret forhold til dem, for så var jeg jo uden skyld i det som var sket – en lille løgn som dog aldrig rigtig overbeviste mig, for selvfølgelig var jeg lige så aktiv i den 'fantastiske søndag' som de var, men distancen gjorde at jeg – og Tina – blev i stand til at give igen med samme mønt. Man kan roligt sige at efter de begivenheder som fulgte, – og som jeg nu vil fortælle om, – så stod vi lige. Jeg fik mere end oprejsning for Mallorys behandling af mig 'den fantastiske søndag'. Men vi var kun elleve år, og Mallory var næsten fjorten. Hvordan kunne vi hamle op med ham?

Svaret var pigelist. Vi arbejdede hårdt med det i lang tid, og vi gennemførte det sammen. På det tidspunkt da vores plan var klar, var Michael flyttet og boede på et skolehjem i en anden by, og vi så ham aldrig mere, så man kan sige at denne gang gik væbneren fri, men ikke ridderen. Senere flyttede Mallory også, men inden da havde vi realiseret vores plan, - som denne gang ikke var så naiv, som det, jeg havde planlagt til 'den fantastiske søndag'. Måske var det fordi Mallory ikke kunne bære at blive overlistet af et par småpiger, at han flyttede. Jeg ved det ikke.

Tina og mig havde en dejlig tid med at planlægge og øve os, og det første step i planen var at Tina kom med i legen. Jeg fortalte Mallory at Tina også godt ville være med til et eller andet, som jeg lod ham selv forestille sig hvad kunne være, og vi flirtede begge to med ham. Flirtede og trak os tilbage, flirtede og trak os tilbage. Tina lige så meget som mig. Det var en leg som vi hurtigt kom til at beherske, - naturtalent måske? Og Mallory anede selvfølgelig ikke at jeg havde fortalt Tina alt. Man skulle tro at Mallory med sin sofistikerede charme og med erindringen om hvad han havde udsat mig, for ville have gennemskuet det, men nej! Drengene er både onde og dumme, men nogen gange er de det på en sjov måde! Tina løftede endda op i sin kjole og viste ham sine slanke ben (de var lige

så slanke som mine), men kun en enkelt gang, ellers ville det blive for tydeligt.

Imens vi flirtede, fik vi styr på vores plan og fandt ud af hvad vi ville. Vi ville se Mallory lide! "Han skal lide for en kvindes hånd!"

Det var et udtryk som Tina havde læst. Jeg blev endda jaloux, for Mallory kiggede på Tina sådan som han plejede at kigge på mig. Elskede han da ikke mig? Kiggede han sådan på alle piger? Det var måske ikke kærlighed, men et eller andet særligt for drenge. Drengeskab måske? Det overbeviste mig i alt fald om at selv om Mallory var min ridder (og sikkert altid vil være det), så var der noget der skulle hævnnes. "En kvindes list er uimodståelig når hun elsker, og når hun hævner!" sagde Tina, hun kunne mange af den slags fine sætninger. Desuden lød det godt. "Han er troløs!" tilføjede hun.

I grunden synes jeg vi bar os genialt ad. Meget af det var Tinas ide, og hun var lige så opsat på at lære Mallory noget om pigelist som jeg var. Hun mente vi burde være sammen om at give Mallory, hvad han fortjente. "Enighed gør stærk," sagde hun. Det var også noget hun havde læst. Tina var og blev litterær - noget som aldrig er sket for mig.

Den weekend da vores plan skulle føres ud i livet, overnattede Tina i hos mig, - hun var så dejligt

konsekvent i alt, også i 'sagen Mallory'. Hun sov i mit værelse fra lørdag til søndag, og om søndagen skulle far og mor besøge faster Gerda.

Mine forældre skulle først besøge faster Gerda søndag aften. Det var jeg lidt ked af, for jeg tænkte at så havde vi ikke så meget tid til at have besøg af Mallory, men til gengæld ville de komme sent hjem, og jeg kunne godt være alene hjemme når jeg var sammen med Tina. Det viste sig at være et fantastisk held.

Vi havde antydnet overfor Mallory at Tina godt ville vise ham sin nye natkjole, derfor var det om muligt endnu mere spændende da vi lukkede op for Mallory, end det var hin 'fantastiske søndag' for tre måneder siden. Han stod ved døren så snart mine forældre var væk og må have kunnet høre os tumle hele vejen ned ad trappen. Denne gang så han kun en smule overrasket ud da vi fnisende lukkede op, og vi begge to var i vores natkjoler.

Vi løb foran Mallory op ad trappen og var kloge nok til ikke at bukke os på vej op, det ville have været for tydeligt. Mallory fulgte med, han tog værelset i besiddelse med kenderblik. Jeg så at han skævede til gardinstangen, og han skævede til mig mens jeg prøvede at ligne englen på mine underbukser - med stort uskyldigt smil. Måske tænkte han at jeg var lidt

dement, eller at der var noget andet med mig som han havde misopfattet.

Vi spillede dam, og det var ikke kedeligt, for Tina og mig havde store forventninger til spillet den dag, og det lod til at Mallorys forventninger også var store. Så foreslog jeg at vi kunne lege bindeleg, idet jeg tilkastede Mallory et sideblik og derpå førte blikket hen mod Tina, mens Tina bare så almindeligt uforstående ud. "Hvad er det?" spurgte hun. Tina er fantastisk, jeg fatter ikke at hun kunne efter alt, hvad vi havde talt om, men som hun sagde bagefter; det var da nemt nok. Det var bare pigelist.

Så forklarede jeg Tina hvad bindeleg er, - at en af os bliver bundet, og så skal man se hvor hurtigt man kan komme fri. Mallory opfattede at jeg var på hans side, og at vi skulle have tøjet af Tina. Han kørte sine slanke fingre mod hinanden - man kunne næsten sige, at han gned sig i hænderne, det gjorde han selvfølgelig ikke rigtigt, men sådan tænkte jeg det. Tina ville godt lege bindeleg.

"Du har jo ikke prøvet det før, Tina, vi kan binde dig først hvis du har lyst,"

Mallory gik let hen over, at jeg jo heller ikke havde prøvet det før - officielt selvfølgelig. Tja, jo, Tina tænkte lidt, "det kan vi da godt, - nej vent, vi kan da også prøve at binde Mallory, du er jo større end os, du

kan hurtig komme fri, og så kan jeg se hvordan man gør."

Tina er genial selvom det var noget, vi havde aftalt. Men ville det lykkes? Jeg gjorde mit bedste for at se tom ud i blikket og stirre på Tina, og jeg gjorde mit bedste for ikke at begynde at tænke på hvordan Mallory så ud uden tøj på. Helt ærligt; jeg havde aldrig set en nøgen dreng. Der var meget jeg ikke vidste om den sag - en masse detaljer som vi piger tit diskuterede med lav stemme og blussende kinder.

Hvad ville Mallory svare? Han kiggede på mig, var der mistanke i hans blik? Jeg ved det faktisk ikke, men jeg tror at han stolede på sin overlegne styrke, sin alder, sin erfaring, sin charme (havde han måske ikke charmeret os to småpiger i flere måneder?) og på sit - mente han, - fuldstændige herredømme over mig. Så trak han på skuldrene og svarede, "okay det kan vi godt."

Jeg tror det var tanken om, at han kunne lære Tina noget, der gjorde udslaget, for han må have haft en betydelig mistanke til mig på grund af vores fælles erfaringer, men Tina var ny i legen.

"Kan I finde ud af det?"

"Hvad skal vi binde dig med?"

"Har I ikke nogen bæltter eller sådan noget." "

"Mit skab," sagde jeg.

Vi rendte i skabet, - fnisende, men ikke for meget, - vi var stadig på hårdt arbejde.

"Dem her," sagde Tina, "kan de bruges?"

Hun havde fundet et par læderbælter som vi omhyggeligt havde forberedt til formålet.

"Ok," sagde Mallory.

"På hænderne," sagde jeg.

"Hænderne, Mallory," sagde Tina.

Mallory raket hænderne frem, men vi bandt ikke bælteerne om hans håndled, det kunne vi slet ikke fordi bælteerne var alt for tykke, i stedet stak vi bælteenderne gennem spænderne, så der blev to løkker, som vi lagde om hvert af Mallorys håndled. De passede perfekt. Hvorfor blev han dog ikke mistænksom? Drengene er dumme, men de er det på en sjov måde.

"Hvad så," spurgte jeg.

Tina så sig søgende omkring, til hun fik på gardinstangen.

"Den der," sagde hun.

Var han hypnotiseret eller hvad? Vi trak Mallory hen under stangen, det vil sige, vi trak ham ikke, han gav os lov, han havde selvfølgelig set at vi umuligt kunne binde de kraftige læderbælter ordentligt omkring gardinstangen. Han ville nemt kunne komme fri, - og så var det Tinas tur bagefter. Vi trak

skamlerne hen lige som Mallory og Michael havde gjort 'den fantastiske søndag'. Mallory løftede hænderne for at hjælpe os.

"Øv," sagde Tina, "de kan ikke nå, hvad skal vi gøre?"

"Bøgerne," sagde jeg.

Der lå tilfældigvis to meget tykke bøger, det var et par af mine forældres som jeg havde smuglet op dagen før og lagt forskellige pigeting og smårod rundt omkring, så det ikke så for arrangeret ud.

"De kan måske nå hvis du står på bøgerne."

Endnu gang undrede jeg mig over drenges intelligens. Men Mallory havde styr på det tekniske, han vidste vi ikke kunne binde bælteerne ordentligt omkring stangen, selvom de var lange nok. Jeg skubbede bøgerne hen, og Mallory steg op. Han løftede galant hænderne med de to læderbælter, vi halede op i bælteerne og begyndte at binde - og fumlede. Mallory så smilende til. Tina kiggede ned, "du må ikke kigge før vi er færdige."

Mallory så ned foran sig, - den ædle ridder betjente damerne og lod småpigerne lege, - eller hvad pokker han nu ellers tænkte. Her må jeg indskyde at min mor lige havde hængt vintergardinerne op så min gardinstang var ikke mere tom, men gardinerne var trukket helt ud til siden, de hang på nogle tykke ringe

hvori der sad stærke kroge, og i hver side var der en krog tilovers, jeg havde nemlig selv været oppe og hængte gardinet af de to kroge som var nærmest midten. Da Mallory kiggede ned tog vi hver vores frie krog, hev op i bælteerne og hængte dem fast på krogene i de huller, som var i bælteerne. Peace of cake.

"Du må godt skubbe bøgerne væk nu."

Mallory skubbede nonchalant den ene bog væk derpå den anden idet han samtidig hoppede ned.

Det vil sige, det gjorde han ikke alligevel, for bælteerne fulgte ikke med sådan som han havde ventet. I stedet blev han meget strakt. Vi hoppede hurtigt ned fra skamlerne og tog dem bort, Mallory skulle jo helst ikke få ideer inden alt var parat. Nu stod han særdeles på tæer, knap så meget som jeg havde gjort for tre måneder, men rigeligt, og han var stadig ikke klar over problemets omfang, for hans ansigt viste at han forventede at være fri om ti sekunder.

Det var han ikke.

Lad mig foregribe historien en smule og sige at det var han heller ikke efter ti minutter. Det tog meget længere tid. Mere vil jeg ikke røbe, men fortælle videre.

Vores arrangement fungerede perfekt, det havde også været hårdt arbejde at udtænke det. Og så siger

man at kvinder ikke forstår sig på teknik! Bælterne var stærke, kernelæder havde min far sagt, og de kunne ikke komme fri af krogene uanset hvor meget man rystede med dem. Bæltehullerne passede ned over krogene - lette at få på - umulige at få af når bælterne var stramme, og de kunne ikke hoppe af af sig selv. Vi havde diskuteret om Mallory ville gøre modstand og måske endda sparke efter os, men det mente vi ikke, det ville være uridderligt og skade hans værdighed, han ville helt sikkert føle sig latterlig hvis han begyndte at gøre alt for megen gymnastik i min gardinstang, og vi ville gerne han beholdt sin værdighed så længe som muligt, det var trods alt det nemmeste.

"Piger er svage," havde Tina sagt, "vi er nødt til at bruge pigelist."

For en sikkerheds skyld havde vi et ekstra bælte, som vi hurtigt lagde rundt om Mallorys ankler og strammede til. Mallory havde kun sokker på ligesom Tina og mig fordi vi havde siddet på min seng og spillet dam.

Der manglede en enkelt ting som var vigtig. Det var Mallorys talegaver. Vi var bange for han ville forlange at komme fri med det samme, og det ville vi ikke turde sige nej til, for Mallory var faktisk meget dominerende, så der måtte handles hurtigt. Det var

min opgave.

Mallory stod med ryggen til karnappen og vinduet og ansigtet ind mod værelset. I karnappen havde vi lagt nogle stykker tape af den slags, som vi havde set på film at man sætter for munden af folk. Min far havde en hel rulle i sit værksted. Stykkerne lå parat, og jeg greb et stykke og satte det simpelthen på munden af Mallory. Det var på en måde det mest kritiske punkt, og jeg var godt nervøs. Men det lykkedes. Mallory var slet ikke fit for fight endnu, så jeg gav ham hurtigt et stykke tape mere, som jeg strammede godt til helt rundt om hans hoved, men så var vi også færdige.

"Nu må du godt!" sagde Tina.

Tina og jeg havde besluttet at hvis det virkelig lykkedes for os at fange Mallory, så ville vi ikke lade chancen gå fra os til at gøre alt hvad vi kunne forestille os at gøre med en dreng, foruden at jeg havde meget at betale tilbage fra 'den fantastiske søndag'. Vi var klar over at sådan en mulighed aldrig ville komme igen, og med mine forældre ude af huset ville det blive en lang aften for Mallory. Mallory var så gammel at vi ikke behøvede tænke på om hans familie savnede ham.

Vi kunne ikke narre Mallory ved at lave regler sådan som han havde narret mig, det var han alt for

erfaren til det. Nej, det var et andet spil der skulle spilles, selv om resultatet forhåbentlig ville blive det samme. Vi ville simpelthen bare bestemme reglerne, men det var jo i virkeligheden også det, som Mallory og Michael havde gjort. Man kan sige at legen skulle starte på et mere fremskredent stadium end dengang for tre måneder siden. Mallory ville fra starten vide hvad det hele gik ud på, der var ikke så mange overraskelsesmomenter. Derfor havde vi også måttet skaffe os et solidt forspring sådan som vi havde det nu, med Mallory bundet til gardinstangen og med tape for munden, - et ganske godt udgangspunkt for to meget nysgerrige - og uartige - og hævngherrige elleveårige pigers udfoldelser i, skal vi sige, - tre timer.

Kapitel 12: En lang aften

Drenge elsker at drille piger, men hvis de selv er i klemme, er de ikke så meget værd. Jeg havde spurgt Tina om hvad vi skulle gøre hvis Mallory ikke ville være med til det, som vi ville.

"Så piner vi ham, til han siger ja!" svarede hun, "Mallory er sikkert ikke anderledes end andre drenge."

Det viste sig - som jeg nok skal fortælle om lidt, - at Mallory ikke var anderledes end andre drenge selvom han var min 'ridder'. Og nu stod han under

gardinstangen nøjagtig hvor jeg havde stået for tre måneder siden, og ventede lige som jeg havde gjort. En forskel var at Mallory stod med ryggen til karnappen og vinduet og ansigtet ind mod mit store værelse med sengen – og at Mallory vidste meget mere om hvad der skulle foregå, end jeg havde gjort dengang.

"Nå, Mallory," sagde Tina, "hvad synes du der skal ske, hvis du ikke kan komme fri på ti minutter?"

Der var faktisk ingen grund til mere skuespil. Mallory havde selvfølgelig opdaget at han var blevet narret, men han vidste ikke med sikkerhed hvad der var i vente, og han vidste garanteret ikke hvor uartige to piger på elleve år kan være, når de ved, der ikke er nogen som opdager det, og ingen som sladrer. Det sidste var noget vi kunne tage helt roligt, Mallory ville bestemt ikke sladre.

"Det glemte vi at aftale," fortsatte Tina, "men det glemte I jo også med Marie!"

Så var det sagt. Tina havde røbet at hun vidste, hvad der var foregået 'den fantastiske søndag', og Mallorys kønne øjne blev endnu større og endnu mørkere – lige som på 'den fantastiske søndag', da jeg ikke havde noget tøj på, og Michael smækkede min 'blomst', – men jeg tror ikke det var af samme grund som dengang. Faktisk så han temmelig bange ud, og

det havde jeg ikke noget imod. Han prøvede at åbne munden og sige noget gennem tapen, men det kunne han selvfølgelig ikke.

Det var Tina som førte an. Hun var meget frækkere end mig. "Selvfølgelig," havde hun sagt dengang vi planlagde det hele, "det var jo dig det gik ud over, da Mallory lod Michael gøre alt det frække ved dig, mens han selv kiggede på. Mallory er ridder, og Michael er hans væbner. Nu skal vi lege at du er en prinsesse, som har fanget en ridder, og jeg er din kammerpige som gør al ting for dig. Ridderen skal straffes fordi han har været utro, og jeg er din kammerpige som ordner det praktiske, mens du bestemmer og giver ordre. Det er mest ydmygende for ridderen hvis han bliver straffet af prinsessens kammerpige, mens prinsessen ser på det.

Den ide var jeg helt med på. Den gav os alle de muligheder vi ønskede for at være uartige og nysgerrige over for min flotte 'ridder' Mallory.

Og flot var han, næsten som en rigtig ridder, tænkte jeg. Med stærke arme, pæn overkrop og på en måde lige så slank som mig og Tina selvom han var større. Han var jo næsten fjorten år gammel. Han stod også godt under gardinstangen. Han kunne næsten stå på flade fødder, når han strakte sig helt, og læderremmene strammede ikke så det gjorde ondt - de

sad bare vældigt tæt om hans håndled. Han kunne stå sådan meget længe, og det var lige det som Tina og jeg havde tænkt os, at han skulle.

"Nå nej, du kan jo ikke tale. Den første regel er nemlig at du skal være bundet for munden, indtil vi slipper dig fri, men du kan bare nikke eller ryste på hovedet når vi spørger dig om noget. For resten tror vi slet ikke du kan komme fri selv."

Mallory var god til at tale, og det måtte være ret ydmygende for ham at han ikke kunne sige noget til os.

"Faktisk kan Marie vældig godt lide dig," fortsatte Tina, "hun kalder dig for ridder. Nu vil vi lege 'Den utro Ridder', det er en bindeleg for piger. Marie er en prinsesse som har fanget en ridder, og jeg er hendes kammerpige. Så skal ridderen have tortur fordi han har været utro. Hvad synes du om den leg? Lyder det sjovt?"

Mallory 'sagde' noget for første gang, det vil sige, han rystede på hovedet uden at der kom nogen lyd ud af hans mund. Han syntes måske det ville nedværdigende at komme med sjove lyde. Jeg tænkte at når vi pinte ham, ville han nok alligevel sige lyde - ligesom på film. Det er altid spændende når helten i en film bliver pint. Så gyser det i mig. Jeg havde ikke tænkt over det før nu, men faktisk ligner det den

måde som det kildede på dengang med onkel Georg og også 'den fantastiske søndag', da drengene klædte mig af - især da Michael kildede mine brystvorter med et stykke papir. Hvordan mon det kunne være? Det var jo ikke mig som skulle pines denne gang, det var 'ridder' Mallory. Det var måske lige så dejligt at få lov til at pine en dreng, som når man selv blev pint? Det havde jeg ikke tænkt på. Det var godt at Tina var kommet med i legen, hun vidste meget mere om den slags.

"Reglen er," fortsatte Tina, "at hvis du ikke kan komme fri på ti minutter, så leger vi 'Den utro Ridder' indtil du er kommet fri, og hvis du slet ikke kan komme fri - ja, så laver vi en ny regel."

Det var vist godt at Mallory havde tape for munden, ellers ville han helt sikkert have forlangt, at vi skulle slippe ham fri. Pludselig kom jeg til at tænke på noget som Tina og mig helt havde glemt at snakke om. Hvordan skulle vi egentlig bære os ad med at slippe Mallory fri? Måske ville han være vred og slå os. Men det problem måtte vi vente med til den tid, vi skulle nok finde på noget.

Vi kiggede på ham. Han havde kun Tshirt på og cowboybukser. Tina begyndte at fnise og hviskede til mig. "Se bulen i hans bukser, hvad tror du det er!" Jeg var lige ved at rødme da hun sagde det, men så

huskede jeg at vi kunne gøre, hvad vi ville, og vi havde tit talt om det som drenge gemmer i bukserne. Selvfølgelig vidste vi hvad det er, men idag ville vi se det rigtig, det havde vi aftalt.

Jeg kiggede på bulen, det var spændende at forestille sig, hvordan Mallory så ud uden tøj på. Mallory opdagede at vi kiggede på den der særlige måde på hans bukser, og jeg så at han rødmede. Drenge er måske også generte ligesom piger? Jeg hviskede til Tina. Hun nikkede, hun havde også set, at Mallory var blevet rød i kinderne. "Han er genert," hviskede hun tilbage, "vi skal se det hele inden han slipper fri."

Jeg blev varm ved tanken om at se Mallory uden tøj på. Tænk hvis vi kunne få ham til at græde, det ville være det allerbedste.

"Han skal have Tshirten af," sagde jeg. Vi kunne selvfølgelig ikke få Tshirten helt af ham, men vi trak den op over hans hovede og lod den bunke sammen over hans hænder. Det var mærkeligt at være så tæt på ham. Jeg havde aldrig før været så tæt på en dreng, og slet ikke for at tage tøjet af ham! Men Mallory var virkelig køn uden Tshirt. Han var ikke så stærk som jeg havde troet, men vældig køn. Nu var det Mallorys tur til at være strakt. Jeg kunne godt lide den måde, han var strakt på, så hans mave gik indad

og hans ribben stak frem. Det kildrede i mine inderlår når jeg så på ham. Det var altså sådan drengene havde følt dengang jeg stod og var strakt. Det var en meget uartig følelse.

Vi havde aftalt vi ville se Mallory helt uden tøj på, men det skulle være en overraskelse. Nu indrettede vi os så vi kunne lege prinsesse og kammerpige. Jeg satte mig på sengen og skulle fortælle Tina hvad hun skulle gøre.

"Hvad skal vi nu?" hviskede jeg til Tina.

Selvom vi havde talt meget om det, så havde vi ikke afgjort al ting helt i detaljer. Vi var jo kun et par fjantede piger på elleve år.

"Fangen skal undersøges," sagde Tina.

"Ja, gør det," svarede jeg.

Tina gik helt hen til Mallory og rundt om ham. Hun havde stadig sin natkjole på ligesom mig, men hun er lidt mindre end mig selvom vi er lige gamle. Tina har heller ikke fået bryster. Hun ligner en sød lille pige, men hun er slet ikke så sød mere. Hun rørte ved Mallory! Hendes små hænder gled på hans ribben og op under hans arme.

"Hvad er det han har på brystet?" sagde jeg,
"undersøg det!"

Tinas små fingre rørte ved Mallorys brystvorter. Han blev helt fjollet og vred sig. Jeg blev endnu mere

varm og tænkte på da Michael kildede mine brystvorter med et stykke papir.

"Nap ham!" råbte jeg og glemte helt at være en kold prinsesse. Tina nappede i Mallorys brystvorter. Hun kunne næsten ikke komme til at gøre det fordi Mallory prøvede at undgå det.

"Mere!" råbte jeg. Tina blev ved, hun fulgte med når Mallory vred sig. Til sidst opgav han og stod helt stille mens Tina nappede hans brystvorter.

"Kan du lide det?" sagde jeg højt.

Mallory sagde ingenting. Han så bare sjov ud i øjnene.

"Jeg tror han kan lide det," sagde Tina, " det er bedst hvis man ikke kan lide det når man får tortur. Vi må gøre noget andet."

Sådan havde Mallory også sagt til mig 'den fantastiske søndag'. Og så havde drengene gjort endnu mere frække ting ved mig. Nu skulle Mallory selv prøve den leg.

"Tror du han kan lide hvis vi tager bukserne af ham?" drillede jeg. Mallory sagde nogle lyde gennem tapen.

"Vi kan ikke forstå hvad du siger," sagde Tina. Mallory rystede kraftigt på hovedet.

"Han skal have bukserne af," sagde jeg til Tina (men naturligvis også til Mallory). Orv, hvor han sagde

sjove lyde.

"Det er nemt nok," svarede Tina, "nu skal jeg gøre det."

Hun åbnede Mallorys cowboybukser og trak dem ned. Hans underbukser blev hængende på hans hofter. Det var godt for vi ville nemlig tage underbukserne af ham på en særlig fræk måde. Men han var utroligt pæn i underbukser! Han havde flotte slanke ben og smalle hofter. Hans underbukser var ikke ret store. Det var kun små drengetrusser, og vi kunne ikke lade være med at stirre på bulen foran.

Mens vi kiggede, begyndte bulen at vokse! Selvfølgelig vidste vi det godt. Vi havde snakket en masse om at drengene får stiv tissemand når de driller pigerne, men hverken Tina eller mig havde nogen sinde set en rigtig tissemand og slet ikke en der var stiv. Vi forstod heller ikke helt hvorfor den blev stiv nu. Var det fordi vi kiggede? Vi kunne se ind langs kanten af Mallorys underbukser og se lidt af hans testikler. Det var vildt ophidsende. Vi havde lært om det i skolen, men det her var meget mere spændende.

Vi begyndte på noget som vi havde aftalt. Tina gik om bag ved Mallory, mens jeg blev siddende på sengen og kiggede. Den dag opdagede jeg at det er noget af det bedste jeg ved. Jeg elsker at se på at en

pige trækker bukserne ned på en dreng, som er bundet. Tina lagde hænderne på Mallorys hofter.

"Jeg tror han er kilden," sagde Tina, "han har fået gåsehud."

"Prøv om han er kilden bag ved underbukserne. Træk dem lidt ned. Gør det forsigtigt så han ikke opdager det – ligesom med min natkjole!"

"Ja, prinsesse," sagde Tina.

Tina skubbede Mallorys underbukser lidt ned.

"Jeg kan ikke få dem ned, der er noget i vejen, de hænger fast."

"Se efter hvad det er!"

Tina grinede, hun trak lidt ud i Mallorys underbukser foran, og kiggede ned i dem, "Jeg tror det er noget uartigt prinsesse!"

Jeg var vildt ophidset. "Lad mig se hvad det er!"

"Ja, prinsesse," Tina var ved at flække af grin over vores lille skuespil. Hun løftede Mallorys underbukser ud og trak dem ned midt på hans lår. Wauw! Hans tissemand vippede op og strittede lige ud i luften!

Det bedste var at Mallory klemte lårene sammen for at gemme sig, så underbukserne faldt ned helt af sig selv. Det var alt det som vi havde drømt om og snakket om; Mallory uden tøj på, Mallory som klemte benene sammen fordi han var genert, Mallory som havde store kønne fugtige øjne fordi han var lige ved

at græde. Jeg elskede ham. Han var sød. Men jeg elskede Tina endnu mere fordi hun var så god til 'ridderleg'. Mallory skulle ikke slippe let. Han havde garanteret aldrig været nøgen mens to små uartige piger kiggede på ham. Han havde endda fået hår på maven lige over tissemanden. Hverken Tina eller mig havde fået hår endnu.

Tina blev ved med at finde på nye ting, hun var simpelthen bare god til den leg.

"Han er uartig!" sagde hun, "drengene må ikke vise deres tissemand til små piger. Vi ringer efter politiet!"

Mallory gav et hop da hun sagde det, men han troede selvfølgelig ikke på vi ville ringe efter politiet. Tina syntes bare det var sjovt at sige det. På en måde er drenge vist mere generte end piger, jeg tror slet ikke Mallory kunne lide at vise sin tissemand til to små piger.

"Vil du straks få den til at ligge ned!" sagde Tina. Mallorys mund bævede bag ved tapen, og han havde fugtige øjne, det ville være det ultimative hvis vi kunne få ham til græde af generthed. Små piger på elleve år kan faktisk være lige så onde som drenge, vi er det bare på en anden måde.

"Vi ringer alligevel," sagde jeg.

Selvom Mallory ikke troede på hvad jeg sagde, så skete det mærkelige, at hans tissemand bøjede ned.

Den var stadig lidt stor, men nu så den ud sådan som vi kendte det fra billeder. Jeg var vild af glæde. Det her var langt sjovere end jeg havde turdet håbe på. Tina var lige så fornøjet.

"Nu skal vi lege 'Utro Ridder'," grinede Tina.

"Prinsesse Marie siger du er utro, passer det?"

Jeg kunne se Mallory blev endnu mere forvirret og ikke anede hvad han skulle gøre. Men han kunne jo heller ikke gøre så meget. Så rystede han på hovedet. Det var da altid noget.

"Prinsesse Marie vil vide om du kun kan lide hende, eller om du også kan lide andre piger, kan du det?"

Mallory rystede igen på hovedet, det var det eneste han kunne finde på, han vidste jo ikke hvad Tina var ude på.

"Kan du lide mig?" spurgte Tina. Mallory rystede på hovedet.

"Vil du gerne se mig uden natkjole på!"

Tina var bare så fræk nu. Mallory rystede mere på hovedet.

"Her er en ny regel. Hvis jeg tager min natkjole af, og din tissemand ikke vokser, når du kigger på mig, så er det rigtigt hvad du siger, og så slipper vi dig fri, men hvis din tissemand vokser igen, så er du utro overfor prinsesse Marie, og så skal du straffes!"

Det var simpelthen det bedste jeg nogen sinde

havde hørt Tina sige! Turde hun virkelig gøre det? Jeg var enormt spændt, mens jeg kiggede både på Tina og på nøgne Mallory og især på hans tissemand.

Tina stillede sig op lidt til siden og løftede sin natkjole. Først et lille stykke, så helt op over hovedet. Hun holdt armene over hovedet, og hun havde kun underbukser på! Mallory var ved at stirre øjnene ud af hovedet. Tina smed natkjolen, men beholdt hænderne over hovedet. Hun drejede sig rundt. Det var utroligt frækt. Hun lignede en pige på syv år, helt flad med bitte små brystvorter og tynd. På en måde var det meget mere frækt end hvis hun havde haft bryster.

Mallory kunne ikke lade være at stirre på hende. Og så vippede hans tissemand op! Meget mere end før, den blev endnu tykkere og strittede opad. Han klemte benene sammen, men det hjalp ikke.

"Han er utro!" råbte Tina.

Mallory kunne ikke gøre noget. På en eller anden måde var det ekstra ydmygende for ham fordi han var ældre og større end os, og fordi Tina var så lille og flad på brystet, og han ikke kunne komme fri og gøre noget ved Tina eller mig. Vi bestemte også at hans tissemand skulle være stiv! Der kom rigtige tårer i hans øjne. Tina og mig lod som om vi hviskede sammen. Så sagde jeg højt:

"Han skal have en chance mere."

"Hvordan?" spurgte Tina.

"Han skal stå på et ben!"

Det var naturligvis fordi jeg stod på et ben 'den fantastiske søndag' så Mallory kunne se min 'blomst', mens Michael smækkede mig. Mallory skulle stå på et ben så vi kunne se både hans tissemand og hans testikler. Vi havde et andet bælte, som vi lagde om hans ene ankel, vi ville være sikre på, at han ikke sparkede efter os, men han forsøgte slet ikke. Så løsnede vi det første bælte og trak det andet op til den samme krog på væggen som jeg var blevet bundet til. Det så fantastisk ud! Nu forstod jeg, hvorfor Mallory og Michael havde kigget sådan på mig dengang. Mallory, min ridder, stod på et ben uden bukser på! Tissemanden strittede og hans testikler var helt fri. Jeg troede, de skulle hænge nedad lige som på statuer, men de var trukket op til en fast bule. Jeg fik en utrolig lyst til at klemme dem, jeg havde nemlig hørt at det gør ondt på drenge, hvis man klemmer deres testikler. Det ville jeg gerne prøve på Mallory! Men først skulle vi lege prinsesse og kammerpige lidt endnu. Tina tog hurtigt sin natkjole på igen, det var kun Mallory som skulle blive ved med at være nøgen. Og på et ben! Jeg tror, det er meget mere flovt for en dreng at stå på den måde end for en pige. Mallory så i hvert fald ikke spor glad ud.

"Lover du at du aldrig mere vil være utro?" sagde Tina.

Mallory kom med en lyd, og så nikkede han en lille smule.

"Men du skal straffes alligevel," fortsatte hun, "du skal sprøjte, mens prinsessen ser på det!"

Det var det vi havde glædet os mest til. Vi ville se om Mallorys tissemand kunne sprøjte, det havde vi nemlig læst var det mest hemmelige og frække, man kan gøre med en dreng, - se på at hans tissemand sprøjter.

Nu græd Mallory rigtig, og han hoppede på et ben, men han holdt straks op igen fordi hans tissemand vippede. Det så vildt lækkert ud.

Tina, dejlige frække Tina på elleve år som lignede en pige på syv, gik om bag ved Mallory. Hun gjorde det som jeg havde sådan en lyst til. Hun tog fat om Mallorys testikler og klemte dem. Selvom Mallory havde tape for munden, så skreg han alligevel. Det var altså rigtigt nok at det gjorde ondt, når man klemte testiklerne på en dreng. Han så på mig med sådan nogle bedende øjne, og jeg følte mig rigtig ond, det var en dejlig følelse. Jeg kiggede ham lige ind i øjnene og sagde, "en gang til Tina!" Mallory vred sig, men Tina holdt godt fast. Han vred sig lige så meget som jeg havde gjort, da Michael smækkede min

'blomst'. Jeg blev varm over det hele, og min 'blomst' kløede superfrækt fordi Mallory vred sig sådan og fordi han led.

"Han skal lide for en kvindes hånd!" sagde Tina. Jeg kunne ikke lade være med at hoppe ned fra sengen og gå hen til ham. Jeg var overhovedet ikke bange for ham mere.

"Elsker du kun mig!" sagde jeg udfordrende. Lige først gjorde han ikke noget. Så fortsatte jeg,

"Skal Tina klemme dig igen?"

Han rystede på hovedet.

"Elsker du kun mig?" spurgte jeg igen. Denne gang forstod Mallory hvad legen gik ud på. Han nikkede. Jeg stod lige op ad ham, og hans tissemand var lige ud for mig. Den var helt tyk, og den havde sådan lissom et hoved der var lidt rødt. Jeg tænkte, 'den er helt rød i hovedet!' og vidste at det var det mest hemmelige sted på en dreng, jeg tog fat om hovedet og klemte.

"Sprøjt så!" kommanderede jeg."

Mallory kom med nye lyde. Han bevægede sig, men jeg holdt fast. Mere skete der ikke.

"Klem ham!" sagde jeg til Tina. Tina klemte, og i det samme sprøjtede Mallorys tissemand! Lige ud mellem mine fingre og ramte mig på halsen. Noget hvidt der klistrede. Det var lidt mærkeligt, - men morsomt. Jeg gav slip, og Tina gav også slip. Der var

sket noget med Mallory. Han var blevet helt slap, og hans tissemand blev blød.

"Er det nok nu?" spurgte Tina. Vi var varme og ivrige begge to. Det var første gang vi havde fuldstændig magt over en dreng. Men jeg lovede mig selv at det skulle ikke være den sidste.

"Nej!" sagde jeg. Mallory og Michael havde 'flettet' min blomst mens jeg stod på den måde. Nu ville jeg have hævn over Mallory.

"Han skal 'flettes'," sagde jeg. Nu var det mig som ville mere end Tina. Vi havde ikke nogen 'fletning' lavet af en pilegren sådan som drengene havde, da de flettede mig, men jeg havde masser af læderbælter i mit skab. Jeg fandt et og gav det til Tina.

"Du er min kammerpige," sagde jeg, "jeg er prinsesse, " 'flet' ham, jeg mens jeg ser på det."

Jeg satte mig på sengen. Nu skulle Mallory 'flettes' sådan som jeg var blevet det, - på sit mest hemmelige sted.

"Begynd!" sagde jeg med fast stemme til Tina. Det gjorde Tina. Hun stillede sig bag ved Mallory, og lod læderbæltet svirpe. Mallory græd, han skreg inde bag tapen, han så på mig med store øjne, men jeg var en ond prinsesse, og jeg kunne lide at se ham vride sig. Hans tissemand vippede og vippede, mens Tina svirpede ham med bæltet. Jeg fik den dejlige følelse i

mine inderlår og i min 'blomst', og jeg ville slet ikke have at Tina skulle holde op med at slå Mallory. Det var pay back time. Jeg holdt mine hænder ned i skødet mod min blomst, og en utrolig kildren kom op i hele min krop. Jeg blev helt vild af det mens det varede. Især fordi jeg hele tiden kunne se Mallorys tissemand og hans testikler, som Tina ramte med bæltet.

Til sidst holdt følelsen op, men det havde været lækkert, og jeg ville gerne prøve det igen. Men jeg vidste at mine forældre snart ville komme. Pludselig kom jeg til at tænke på at vi havde et problem, for hvordan skulle vi sætte Mallory fri uden at han gjorde noget ved os efter den tur, vi havde givet ham?

Jeg hviskede et stykke tid med Tina til vi fik en ide. Vi løsnede Mallorys ben så han igen kunne stå på to ben. Jeg sagde:

"Sidste gang lod du og Michael mig stå til mine forældre kom hjem. Nu lader vi dig stå, til mine forældre kommer hjem!"

Mallory anede ikke hvad det hele gik ud på, og det var også en farlig ide. Men vi gjorde det på følgende måde: Vi ryddede pænt op i værelset, derpå trak vi de tykke gardiner for sådan at Mallory stod bag ved dem, så man ikke kunne se ham, hvis han stod helt stille.

Der gik kun fem minutter, så kom mine forældre.

Tina og mig hoppede i seng med nogle skolebøger, og lod som om vi læste. Tænk hvis mine forældre opdagede Mallory! Det gjorde de ikke - eller gjorde de? Min mor gjorde i hvert fald ikke. Hun sagde hurtigt godnat. Vi lovede at slukke lyset og sove om et øjeblik. Min far kom også for at sige godnat. Han blev lidt længere og snakkede lidt inden han gik. Da han var gået, opdagede jeg at man kunne se Mallorys tæer under gardinet!

Snart efter hørte vi at mine forældre gik i seng. Vi hviskede til Mallory, at han skulle være helt stille lidt endnu. Da vi havde ventet lidt, hoppede vi ud af sengen og hjalp Mallory med at komme fri. Han havde det ikke så godt. Vi hjalp ham med at få tøj på. Nu kunne han ikke gøre os noget uden at vække mine forældre. Ganske stille listede vi ned ad trappen og lukkede Mallory ud.

Næste dag var Mallory ikke i skole, men så kom han igen. Han sagde ikke noget. Vi kiggede spændt på ham, men der skete ikke mere.

Et par dage efter kom min far op på mit værelse. Han snakkede og gik omkring og kiggede længe på mit vintergardin og på gardinstangen. Så sagde han, "du har glemt at hænge gardinet på plads!" Det var rigtigt, jeg havde glemt at hænge gardinet tilbage på de to kroge som vi havde brugt til Mallory. Min far

sagde ikke mere, men han grinede sjovt og smilede til mig. Mon han havde set Mallorys tæer under gardinet?

Nu, mange år efter, er jeg sikker på at min far vidste, hvad vi lavede, skønt han aldrig sagde noget. Det forblev en hemmelighed mellem os, men siden da har jeg tit spekuleret på om min far også legede bindeleg med pigerne, da han var dreng. Jeg har aldrig spurgt, for man skal ikke spørge om alt. Min far spurgte jo heller ikke mig.

Jeg har dog aldrig senere i mit liv fundet en ridder som Mallory.